NĂM THỨ SÁU SỐ 303

Giá : 0$08

THỨ BẢY 8 JUIN 1935

Đuốc nhà nam

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOAN
72 Rue Lagrandière — Dây thép nói số 6.96

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	13$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỘT THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

HÃY DÙNG SỮA HIỆU SUCRE CONDENSÉ NESTLÉ

Trò đời

XIN ĐEM BÀI THƠ NÀY LÀM KỶ-NIỆM

Trong số C.L. hôm kia anh Ngôn-đàm lại « hô hoán » lên rằng ông bạn Hoàng-Tâm của Đăng-giang là cựu-điểu-dưỡng. Tôi nghiệp cho anh Ngôn đàm thì thôi, trốt ba bốn tháng nay, ảnh lận-tâm kiệt lực để điều-tra cho biết cái lai-lịch của ông bạn H. T. mà ảnh lại điều-tra không ra nên mới nói dăn trật đó như vậy !

Có gì khó đâu anh Ngôn-đàm ! Anh cứ lại toà soạn Đ. N. N. xin phỏng-vấn ông bạn H. T chắc ông H. T. sẽ nói hết với anh từ lúc thiếu thời cho đến ngày ra làm báo, sao anh không chịu khó một chút hè anh Ngôn-đàm ?

Nhưng có lẽ anh Ngôn đàm đã bị ông bạn H. T. tiêm cho mấy mũi thuốc làm cho thuốc nó « hành » ảnh nên ảnh mới mơ tưởng rằng ông bạn H. T. là một viên cựu-điểu-dưỡng như vậy chăng ?

Nầy anh Ngôn-đàm ! Dầu cho người ta từ nghề điểu-dưỡng lên đến nghề bán văn đi nữa, người ta cũng không tệ đến nỗi làm bài thơ « chúc xuân » không được đó anh.

Đăng-giang tôi vẫn biết rằng cái bài thơ « chúc xuân » mà anh đem in ở trương nhứt báng thứ chín «gà mái » trong số « Công - Luận » đặc-biệt vừa rồi và dưới kỳ hai chữ « Công-Luận » đó là bài thơ của mông-xứ Khương-hữu-Tài làm cho anh.

Anh Ngôn-đàm ơi ! Chính mông-xứ Tài muốn « trạc » anh mới làm cho anh một bài thơ « rỗng toát » và cực kỳ-vô nghĩa như thế, anh có biết không ? Hay là anh không hiểu thi thơ gì hết nên anh mới nhận bài thơ ấy là bài thơ tuyệt-tác rồi đi dán anh cũng khoe « lảo » rằng anh đã « đề » bài thơ ấy đó chăng ?

Ai đời một bài thơ dầu đề là « chúc xuân » của tờ báo chỉ Tây mà như thế nầy thật « hết xải » rồi đó :

« Cảnh cũ người quen gặp liết xuân
« Oa-lầm hồi lại có nên măng ?
« Nhà trót trọi con đông đáp.
« Giếng lạ tràn-trán hội nước dâng.
« Lẹ bước đường quen rày thành-thoảng.
« Uốn mình đêm tối dả lăng bằng.
« Ân trời may đặng năm nay thấy,
« Nạn cũ Xuân nà trút sạch bảng.»

Trong bài thơ nầy chỉ có câu phá cấu thừa (câu thứ nhứt và thứ nhì) và 2 câu kết (2 câu chót) là hơi có nghĩa nhưng cũng không có gì gọi là mùi thơ hết và vẫn «xuân» lại lạc đời nữa.

Chỉ như 2 câu trạng và 2 câu luận thì nó « rỗng toát » nó nó không có cái nghĩa quái gì cả.

Cái gì lại « nói nhà trót trọi » và cái gì lại « giếng lạ tràn trán hội nước dâng » thật đầu cho ai đi nữa cũng không tìm cho hiểu ra được hai câu thơ nầy.

Phương chi bài thơ « chúc xuân » độc-giả. — không phải chúc xuân đồng bào ai ông Faget là người Tây. — mà sao nói chuyện « nói nhà » « giếng lạ » làm chi trong đó ? Hay là ông Faget muốn chúc cho giống người lạ cứ theo hội nước dâng mà tràn vào đất Việt - kiếm chác » chăng ? Có lẽ như vậy.

Cho đến 2 câu luận thì cũng không « ăn nhập » vào đầu hết. Ông Quí dả từng mạnh dạn nói rằng ông ghét « quan » và chỉ thích bình dân sao lại để mông-xứ Tài nói chuyện « quan » gì đó ?

Còn câu « uốn mình đêm tối dả lăng bằng » thì thiệt « trơ mi » hết sức.

Đối với một bài thơ có « giá-trị » như vậy, Đăng-giang muốn anh em trong làng văn nên đưa tiễn nhan đem khắc vào bản đồng để chưng ở một tàn-cổ-viện nào đó làm kỷ-niệm thì có lẽ hay cho thi - giới nước ta nhiều lắm. Dầu cho dù Quí có cầy mông-xứ Tài làm cũng cứ nhận ngay ông Quí là tác-giả đặng để « tiếng » giùm cho ông ta về đời sau cũng được.

Cứ làm vậy thì bạn thi-sĩ « nữa mùa » ở xứ ta mới biết tự hổ mà không còn đeo theo bình « ham làm thơ » nữa. **ĐĂNG-GIANG**

Việc cử ông tổng thống nước Ba-lan

Varsovie, 6 Juin.— Nước Ba-lan mới dự bị một bản dự luật về việc bầu cử một vị tổng thống.

Bản dự luật mới nầy không có sửa đổi gì về những điều dự-định hiện thời của hiến Pháp.

Từ rày sắp lên, ông tổng thống Ba-lan phải do một « số cử tri cử lên, gồm có 80 người toàn những ông thống chế, những ông Nguyên lão nghị viên, ông thủ tướng, ông tha thượng thẩm và 75 viên cử tri người Ba lan thuộc các bạng công dân do Thượng Nghị viện cử ra.

CUỘC PHÓNG-SỰ CỦA Đ. N. N.(1)

THÁNH-ĐỊA NGUYỄN-TẮC

Cái nến bóng của ông Cai Nguyên-tắc-Vạng ở Minh-huệ làm tốn hết 70.000 đồng mà chưa xong

Đúng 9 giờ, chiếc tàu H. H. ở Bentre khởi chạy đi Mocây. Ngồi dưới tàu, tôi nghe trong mình bức sốt khó chịu, lại thêm có mùi gì gắt gao cứ phưởng phất ở mũi mãi. Tàu nhỏ lại thêm lắc qua lắc lại, khi ra sông lớn làm cho mình phải bồi hồi trong bụng.

Dòm ra sông, tôi thấy có một chiếc ghe nhỏ chở vài người bơi ngay lại chỗ tàu đương chạy, rồi tàu ngừng lại, kế 2 người bên ghe bước qua tàu. Bây giờ tàu rồ máy chạy.

10 giờ 10, tàu cặp bến ở Mocay. Tôi ôm cặp cùng chen lẫn với hành khách bước lên bờ. Muốn kiếm một cái xe kéo để giúp chơn cho mình, nhưng xe không có, tôi bèn đi lần lại bên xe ngựa.

Từ Mocay đến Thom

Tôi đi đây mục đích là để viếng mộ của quan phủ hàm cựu Cai-tổng Nguyễn tắc Vạng ở Minh huệ thuộc về Thom, tôi liền thuê một chiếc xe ngựa để đi đến nhà của ông Cai Vạng. Con ngựa coi bộ mệt mỏi hi hục kéo chiếc xe chạy đã không muốn nổi, phần thì đường xa (từ Mỗ-cây đến Thom 7 cây số), con ngựa lại vì cái nghèo của chủ mà không được ngơi nghỉ một giây phút nào.

Tuy rằng mục đích của mình là đi viếng mộ của ông Cai Vạng, nhưng gặp dịp nầy mình cũng nên hỏi thăm cho biết tình hình sanh hoạt của dân ở đây ra thế nào, tôi liền hỏi anh cầm cương rằng :

— Sự sống của dân ở quận Mỗ cày ra sao, anh vui lòng nói cho tôi biết với.

— Nghèo lắm thầy ôi ! Dân chúng tôi tìm không ra việc làm để nuôi sống lấy gia đình, và chúng tôi cũng không biết lấy tiền ở đâu mà nộp thuế cho nhà nước.

— Mấy ông hương chức ở đây đối với dân thiếu thuế có gắt gao gì không ?

— Thưa thầy, lính và làng ở đây ngày nào cũng đều có đi ruồng kiếm bắt dân thiếu thuế, làm cho dân chúng tôi hết sức lo sợ và cứ trốn tránh mải chúng dám lỏ đầu đi đâu để làm lụng một việc gì ! Tôi xin cho thầy hay rằng tại nhà việc làng Đ.P.H. hiện giờ có giam trên 40 dân thiếu thuế. Nếu thầy không tin lời tôi, thầy cứ đến đó thì rõ.

— Ai bão mấy người nghèo làm chi mà đóng thuế không nổi cho bị bắt, vậy thì mấy người thừ dừng nghèo và lo sưu thuế cho đũ cui có được không ?

Tôi vừa nói bỡn với anh cầm cương và vừa cười thì anh cầm cương lại đáp :

— Thầy nói nghe lạ quá, ai lại muốn nghèo mà làm gì, đó chẳng qua là thời vận của trời bão mình vậy thì mình phải chịu, chớ biết nói làm sao bây giờ !

— À, nghe nói cờ bạc ở Mocay thạnh hành lắm, có vậy không anh ?

— Thưa có như vậy.

— Nếu sự thật như vậy thì cón lính và làng ở đâu mà để cờ bạc làm lộng quá vậy, hay là mấy người nầy họ muốn che chở cho đám con bạc kia chăng ?

— Thưa thầy, điều đó tôi không biết được.

Anh cầm cương vừa nói vừa nhìn tôi một cách rất chăm chỉ dường như anh có ý sợ sệt việc gì ! Tôi còn muốn hỏi nữa nhưng bỗi mà anh nầy không dám nói thật, thì mình còn hỏi làm gì nữa ? .

Tôi ngồi trên xe, thình thoảng đưa mắt nhìn ra đám ruộng khô khan ở bên cạnh đường tôi liền hỏi anh cầm cương :

— Trời không có mưa ở đây sao mà đất ruộng khô như thế vậy hở anh ?

— Thưa có mưa nhưng đất cát nầy hễ mưa nước được bao nhiêu thì rút khô liền bấy nhiêu.

— Mùa ruộng ở đây có kết quả khá làm chớ ?

— Thưa, mùa màng thì có khá nhưng giá lúa lại rẻ quá, thành thử mùa lúa cũng chẳng giúp ích được gì cho nông phu.

Nghe anh cầm cương nói, tôi liền đem tờ hóa ước Hoa Việt mà cắt nghĩa cho anh nghe coi bộ anh mừng lắm !

11 giờ 15, chiếc xe ngựa tôi đậu ngày trước cửa của quan phủ hàm Nguyễn tắc Vạng, tôi liền bước xuống xe, còn anh cầm cương thì quày xe trở lại.

Dòm lên cửa, tôi thấy có bài chữ « Kiết Phủ » thì tôi biết ngay rằng 2 chữ nầy là thủ bút của ông phủ Vạng. Tôi bước lại nói với ông rằng có qua đến viếng ông và em thầy trao giùm lầm « cát » của qua dây dỗ hầu ông. Đứa nhỏ lấy lầm « cát » đi một hồi lâu rồi trở ra nói với tôi rằng: «Ông tôi đã ngủ rồi, vậy thầy hãy chịu khó đợi đến 2 giờ ông tôi sẽ thức dậy.» Đợi đến 2 giờ mà bây giờ mới có 11 giờ mấy thì lâu quá đi, nhưng mà mình phải đợi chớ sao ?

Tôi vẫn biết quan phủ hàm nầy đang dùng cơm trong nhà chớ chưa ngủ, nhưng có lẽ ông *sợ* mình « cọp » bữa ăn của ông hay là phá giấc ngủ của ông hay sao mà ông không tiếp chuyện với mình ? Thôi thì mình nhờ đó kiếm nhà quen nghỉ dỡ để đợi đúng giờ hẹn rồi sẽ vào cũng chẳng phải mất công gì cho mình bao nhiêu ! Mà nhà quen ở đâu đây ?

(*Mai tiếp*) **Huế-Vinh**

1) *Trong bài phóng sự tiếp theo ở mấy số sau đều có hình rất đẹp.*

Nghỉ Lễ

Ngày thứ hai 10 Juin nhằm ngày lễ «Pentecôte », cũng như các bạn đồng-nghiệp khác, bổn-báo xin nghỉ một sô. Sô tới sẽ ra nhằm ngày thứ ba 11 Juin có bài kỷ thuật thể thao

Rượu la-ve Nhựt bán rẻ mạt ở Đức

Các bạn độc-giả đều biết hiện nay nước Nhựt đương gây nên một cuộc chiến-tranh về thương mãi và trên đường tranh đấu ấy, Nhựt vẫn thắng lợi luôn, làm cho liệt cường Âu-Mỹ đều phải sanh lòng kiêng nể họ vậy.

Như rượu la ve của nước Đức, là một thứ rượu được thế giới nhìn nhận cho ngon bực nhứt và bán chạy nhiều nhứt.

Nhưng từ mấy lúc nay, rượu la-ve của Đức bán tại trong nước thầy một ngày một sụt đi nhiều, là vì có rượu la-ve của Nhựt bán cạnh tranh ở đó, bán rẻ mạt, một chai rượu la-ve của Nhựt bán bằng giá một chai không.

Từ ngày bọn Quốc-xã lên cầm quyền đến nay, số xuất cảng rượu la ve giảm đi nhiều, và hiện nay nước Đức chiếm hạng ba, sau Anh và Nhựt.

Đừng tưởng chuyện đó là chuyện lỗi thời. Vấn-đề rượu la-ve cũng là một vấn đề quan-hệ, có thể làm cho các nhà thương-mãi kỷ nghệ Đức phải ngả lòng mà mau lo kết liện cùng bọn.

Nhựt-bổn bán đồ rẻ mạt, như bóng đèn điện, xe đạp, đồng hồ v.v... làm cho nền kỹ - nghệ của liệt cường Âu Mỹ phải rung rinh.

Cuộc tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu

10 chiếc xe mang cờ hiệu Hội-đồng quãn-hạt.—Một đoàn thiếu-nữ đi dâng hai bó hoa cho ông Bùi và cô Henriette Bùi. — Cuộc nói chuyện ở dinh Xã Tây

6 giờ rưỡi ! Cái giờ mà mọi người phải thức dậy để sửa soạn đi đến đập nợ sanh tồn mỗi ngày. Hôm nay chính cái giờ nầy mà nhiều vị đồng bào ta hăng hái sửa soạn đi đón rước ông Bùi-quang Chiêu, đại biểu Namky tại Thượng hội đồng thuộc địa bên Chánh-quốc về đến quê cha đất tổ.

Cuộc đón rước nầy chính để tỏ bày cái cảm tình của quốc dân trước cái chỗ xe hơi đậu ở bến tàu.

Trong số người đi đón rước đó, ngoài các ông hội đồng Quãn hạt, mấy ông hội đồng thành-phố, ông đốc phủ Hải, ông đốc phủ Lượng (Mytho) ông lương-y Phân, phái viên các báo và nhiều bậc danh vọng Tây Nam thuộc các giới và ở khắp xứ Nam-kỳ.

Số chi em phụ nữ có trên năm chục người, có cô chủ trường Thanh-Tâm học đường và nhiều bà có danh vọng khác.

Cầu tàu vừa bắc xong thì đoàn thiếu nữ đi rước lên thẳng trên boong tàu, rồi đi ngay vào phòng khách dưới tàu là nơi mà ông Bùi tiếp đông bào ta.

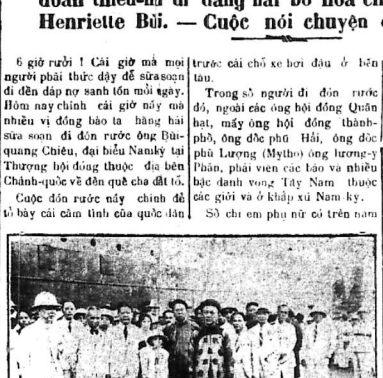

(PHOTO Studio Antoine Giản)

Ông Bùi-quang-Chiêu, đứng với đại-biểu của bạn lữ-chúc

Tại phòng khách dưới tàu « Kerguelen »

Giữa một căn phòng không mấy rộng, chính giữa có vài cái bàn và bốn phía có để ghế ngồi. Đoàn thiếu nữ đem bó hoa vào để trên bàn. Ông Delachevrotière, nghị trưởng Hội-đồng quãn hạt vào trước nhứt bắt tay ông Bùi và thay mặt cho hội-đồng quãn hạt lấy chào mừng ông Bùi - quang-Chiêu.

Kế ông Viala, thơ ký riêng của quan Thống đốc Pagès thay mặt cho ngài xuống đón rước ông Bùi đến chúc mừng ông Bùi mấy câu vắn-tắt, ông Bùi đều đáp lời lại.

Mọi người vào đứng chật trong phòng, có ông Lê quang Liêm cầm bó hoa trao cho ông Bùi để lên cám ơn ông Bùi đã tận tâm kiếm lắm để tranh xức quyền lợi cho quốc hương ta bên chánh quốc và nói thêm rằng : bó hoa nầy do bà cô thiếu nữ Trung Nam Bắc dâng cho ông Bùi để tỏ sự đoàn kết ở giữa giòng dân Việt Nam với nhau.

Ông Lê quang Liêm nói vừa dứt, tiếng vỗ tay nổi lên, kế ông Bùi đứng đáp từ lại một cách hăn hanh như thế nầy :

Hỡi chư vị đồng bào và các bạn đồng chí ! Nếu các quí ngài vì tâm lòng sốt sắng mà bày ra cuộc tiếp rước nầy thì tôi sẵn lòng nhận lãnh.

Trong một cuộc gặp gỡ gấp rút

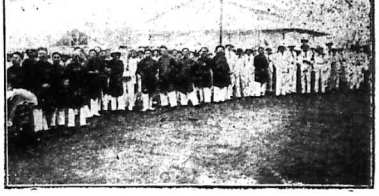

(PHOTO Studio Antoine Giản)

Một đám đông đồng-bào ta đứng nơi bến tàu hóa tàu vừa cặp bến

Cô Henriette đứng chực sẵn trên boon tàu nên mấy cô thiếu-nữ vừa gặp cô Henriette liền trao cô một bó hoa. Cô Henriette Bùi ôm lấy bó hoa vui vẻ bắt tay mọi người và trên môi cô vẫn điểm một nụ cười tươi tắn luôn.

Cô Henriette Bùi bận Âu phục, nhưng rất đơn-giản.

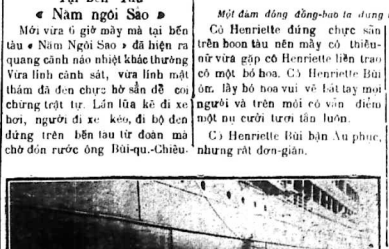

(PHOTO Studio Antoine Giản)

Một đoàn thiếu-nữ cầm 2 bó hoa đứng trên bến tàu trước khi tàu cặp bến

Số xe hơi sắp hàng tại bến tàu có gần 50 chiếc và số người đi đón rước thì thật đông đảo.

Chiếc tàu «Kerguelen» gần cặp bến thì một đoàn 10 chiếc xe hơi đeo cờ Hội đồng Quãn hạt chạy đến đậu ngay một hàng. Có thiếu nữ nầy hỏi :

— Chị còn nhớ em không ?

— Nhớ lắm chớ, — có Henriette Bùi vừa đáp lại, vừa ôm cô thiếu-nữ nọ mà hôn một cái rất thân mật.

Tại bến Tàu « Năm ngôi Sao »

Mới vừa 6 giờ mấy mà tại bến tàu « Năm Ngôi Sao » đã hiện ra quang cảnh nào nhiệt khác thường. Vừa lính cảnh sát, vừa lính mật thám đã đến chực hờ sẵn để coi chừng trật tự. Lần lữa kế đi xe hơi, người đi xe kéo, đi bộ đến đứng trên bến tàu từ đoàn mà chờ đón rước ông Bùi-qu.-Chiêu.

Tại dinh Xã-tây

Trước dinh Xã Tây cũng có lính cảnh sát coi trật tự vậy. Boàn xe đón rước ông Bùi chạy về đậu trước dinh Xã-Tây.

Công chúng kéo nhau lên trên lầu nơi dinh Xã Tây để nghe ông Bùi thuật chuyện.

Số dự thính kể có 500 người.

Bắt đầu ông Lê quang Liêm đứng ra nói mấy câu van tắt giới thiệu ông Bùi đại khái như thế nầy :

« Chúng tôi rất lấy làm mừng mà trông thấy đông đảo ở khắp nơi tại xứ Namky đi đón rước ông Bùi quang Chiêu là một viên đại biểu Việt Nam thứ nhứt tại Thượng hội đồng thuộc địa đông đão như thế nầy.

«Bây giờ chúng tôi xin giới thiệu ông Bùi với quí ngài và nhường lời cho ông Bùi thuật rõ các công việc của hội nghị kinh tế thuộc-địa ở Paris mà ông đã thay mặt cho xứ Namky đến dự.»

Ông Liêm nói dứt, tiếng vỗ tay nổi lên, kế ông Bùi đứng lên bắt đầu nói chuyện.

Ông Bùi nói rất tinh tảo và rất trôi chảy, đại khái như thế nầy « Khi về đến Tân-gia-ba, một người bạn cho tôi hay về cuộc tiếp rước nầy và tôi đã nhận rõ cái ý nghĩa của nó rồi.

«Hôi nầy ông Lê-quang-Liêm nói rằng tôi sẽ đem mọi công việc tôi đã làm tại hội-nghị kinh-tế thuộc-địa mà trình bày một cách tường tận với quí ngài.

« Thưa quí ngài, muốn tỏ bày cho tường tận những công việc ấy phải nói chuyện giờ nầy qua giờ nọ và phải trưng bày đủ tài liệu, nhưng những tài liệu ấy hiện bây giờ tôi không có sẵn đây.

CHÂU-NAM

Coi qua trương 5)

Một cái xe hơi đò lật úp đưa 4 bánh lên trời

Hôm 5 Juin 1935 trước nhà thờ Cái-lớn (Biênhoa) có một cái xe hơi đò bị lật :

Chiếc xe đò Unic 8833 của M. Ngời ở Baria chạy về Saigon. Khi chạy đến ngã tư Bienhoa, thình lình có một đứa con gái lối 15 tuổi, vụt chạy ngang qua đường. Anh tài-xế hoảng kinh cố tránh tai nạn nên thắng lại thật gấp, làm cho cái xe hơi nặng nề cắt sự thăng bằng nên đảo qua một vòng rồi lật úp đưa Lốn bánh lên trời.

Người ta lật đật lo cứu cấp hành khách trong xe. Kiểm điểm lại thì chỉ có vài người bị thương xoàng thôi. Lập tức chở mấy người bị bình đem nhà thương Biênhoa

Nhà chuyên trách con đường làm ăng kết.

Chánh phủ Pháp đã tỏ ý lo ngại

Về cuộc xung đột Pháp Đức

Paris, 4 Juin. — Hôm thứ tư rồi Ngoại tướng Laval có tiếp kiến sứ thần Nga và Đức.

Trong lúc đó lại có cuộc đàm phán rất lâu về tờ phản đối của Đức về bản hiệp ước Pháp Nga và Tiệp Khắc.

Chánh giới Pháp tuyên bố rằng lúc nầy nước Nga lấy làm bo ngại về những bản dự án của nước Pháp sẽ bắt buộc mình vào những điều giao ước tương tế về bình bị do bản hiệp ước trên kia đã qui định.

Lấn lược từ trên tàu bước xuống, mọi người đứng dưới tàu đều đàm dăm ngỡ vào ông Bùi,

Cũng như những khi ra tranh biện tại các nghị - trường bên Paris, ông Bùi hôm nay vẫn bận bộ quốc phục cái áo lương bông và bịt khăn đóng.

Ông Bùi bước lên chiếc xe số 1 của đoàn xe đeo cờ hiệu hội đồng quãn hạt, có ông Liêm và ông Khá cùng ông Lưu-văn-Lang ngồi chung kế cả đoàn xe chạy thẳng về Xã-Tây, theo sau một dãy xe của công chúng và đoàn xe đạp cùng xe kéo, xe ngựa...

Tại dinh Xã-tây

Trước dinh Xã Tây cũng có lính cảnh sát coi trật tự vậy. Boàn xe đón rước ông Bùi chạy về đậu trước dinh Xã-Tây.

Công chúng kéo nhau lên trên lầu nơi dinh Xã Tây để nghe ông Bùi thuật chuyện.

Số dự thính kể có 500 người.

Bắt đầu ông Lê quang Liêm đứng ra nói mấy câu van tắt giới thiệu ông Bùi đại khái như thế nầy :

« Chúng tôi rất lấy làm mừng mà trông thấy đông đảo ở khắp nơi tại xứ Namky đi đón rước ông Bùi quang Chiêu là một viên đại biểu Việt Nam thứ nhứt tại Thượng hội đồng thuộc địa đông đão như thế nầy.

«Bây giờ chúng tôi xin giới thiệu ông Bùi với quí ngài và nhường lời cho ông Bùi thuật rõ các công việc của hội nghị kinh tế thuộc-địa ở Paris mà ông đã thay mặt cho xứ Namky đến dự.»

Ông Liêm nói dứt, tiếng vỗ tay nổi lên, kế ông Bùi đứng lên bắt đầu nói chuyện.

Ông Bùi nói rất tinh tảo và rất trôi chảy, đại khái như thế nầy « Khi về đến Tân-gia-ba, một người bạn cho tôi hay về cuộc tiếp rước nầy và tôi đã nhận rõ cái ý nghĩa của nó rồi.

«Hôi nầy ông Lê-quang-Liêm nói rằng tôi sẽ đem mọi công việc tôi đã làm tại hội-nghị kinh-tế thuộc-địa mà trình bày một cách tường tận với quí ngài.

« Thưa quí ngài, muốn tỏ bày cho tường tận những công việc ấy phải nói chuyện giờ nầy qua giờ nọ và phải trưng bày đủ tài liệu, nhưng những tài liệu ấy hiện bây giờ tôi không có sẵn đây.

CHÂU-NAM

Coi qua trương 5)

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

•Films chụp hình mệu

LUMIÈRE

là thứ film rất tốt, muốn chụp giờ khắc nào cũng được

LUMICHROME

Có thể in ra những bức hình phóng đại rất đẹp

NÊN ĐI CHOLON

Restaurant THAI-HỒ Rue des Marins n° 284 là một tiệm Cao lầu của người khách Trù sạch sẽ, giá bậc đều rẻ hơn các nơi, có Boy tiếp rước từ tế vui vẻ lắm.

Bán ngày từ 10 giờ tới 3 giờ chiều, có đồn bà Xiêm ca hát và có bán nước trà đủ ăn điểm tâm, bán đêm đều có nấu nướng đủ món ăn. Ở đó lại có động hết. Bon bên chăng nệ bao xa, muốn một người thợ nấu ăn danh tiếng bậc Tàu qua nấu đồ hiệu Bốn hiệu có làm bao ăn riêng có quạt máy sạch sẽ lắm, trên lầu lớn đều có thang máy đưa lên xuống rất tiện. Vậy mời quí ông quí bà chiếu cố giùm, bổ qua rất mừng.

Restaurant Chinois THÁI HỒ

184, Rue des Marins, Cholon — Tél. N° 1

BÌNH HO

HÁO-ĐÀM CHỈ-KHÁI-TÁN

Trị các chứng khái thâu, Y-sanh THƯƠNG MINH-Y giám chế

« Chỉ-khái-Tán »

nầy chuyên trị các thứ ho phong, ho đàm, ho lao huyết, ho khái tức ngực, ho bởi ở cơn phế khí biên sanh phế bình. Tức là cái buồng phổi, mà thuốc nầy có thể thanh, phế, hoá đàm tiêu trừ khái-thâu, phòng vào dưới ho rất lẹ.

12 BAO 1$00, MỖI BAO 0$10

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

tại nhà thuốc

Tạo-nhơn-Đường

GÒVẤP (Gia-định)

Hai nhà Đại lý M. Đồng, góc Chợ mới Saigon. M. Huỳnh Trí N. 15 Ohier. Phnom Penh

Thành được Annam xa gần chú ý.

Thuốc tiêu đàm thanh phế trừ chỉ khái

ĐÀO-VIÊN ĐÀO-VIÊN !

Đào-viên lạc lối đâu mà đến đây

Đào-viên tuy mới ra đời, nhưng thực nghiệm cứu đã tốn năm chế bào được nhiều phương thuốc rất thần hiệu như là :

1° ĐÀO-VIÊN BỔ HUYẾT KHU-PHONG

Chuyên chữ bổ huyết và chữa bịnh tê thấp, đau xương đau mình rất thần hiệu. Giá tiền một chai 1$80, 0$80, 0$40.

2° DẦU CHỐI ĐÀO-VIÊN

Chuyên chữ thoa bóp về bịnh tê thấp, hoặc trị đón, bị té rất thần hiệu. Giá một ve.... 0$20.

3° THUỐC XÔ ĐÀO-VIÊN

Chuyên trị bịnh bón uất và dùng để xổ rất thần nhiệm, thuốc nầy thiệt dễ nằng, không đau bụng, không mệt nhọc và không hại cho bao tử. Giá một bao ..... 0$20, 0.15.

Bán sỉ và bán lẻ tại : NGUYỄN-THỊ-KÍNH, Saigon.

CLINIQUE DE SAIGON

DƯỠNG-ĐƯỜNG SAIGON

Docteur LÊ-HƯNG-LONG

83, rue Pellerin, Saigon

Tại dưỡng đường nầy có phòng khán bịnh riêng để tiếp thân chủ hằng ngày có nhiều phòng để nuôi bịnh và bảo sanh, sắp đặt theo kiểu kiểm thời. Mỗi phòng điều có dưỡng ressort, tủ kiếng, bureau, lavabo, bồn tắm hay là douche, quạt sẻ khoán khoát, rao rác mát mẻ và êm tịnh. Có phòng mổ xẻ và để khó, có chỗ riêng để thử máu và kiểm các vi trùng độc.

Cách điều dưỡng rất kỹ lưỡng — Dự ăn uống đúng vệ sanh

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN :

những bịnh về tiểu tiện đàn ông và đàn bà ; đau cột thận, bon dái, phong tình, v.v... Các bịnh đàn bà ; đau bụng đau huyết, dư tử cung, huyết bạch, sửa tử cung cho có thai, đẻ khó, hư thai v.v.

Docteur LÊ-HƯNG-LONG

De la Faculté de Médecine de Paris

Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie

ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris

Saigon

Cùng anh em Hột Đơn-Sa Tương Tế

Từ khi hội hành lập đến nay, anh em vẫn hết lòng tân trợ vũ giúp cho công việc hội được thành tựu, và anh em cũng hết sức mong mỏi được chánh phủ chuẩn y bản điều lệ để cứ bản trị sự thiệt thọ nữa là công việc sẽ hoàn toàn. Thế mà mới đây vì sự xung đột cả nhơn nhỏ mọn không đáng giá giữa một vài ông trong bản trị sự tạm thời, rồi vài ông lại vì đó mà chia rẽ nhau.

Phần nhiều anh em trong hội ta hết học thức kém, chỉ biết tây sự thật mà giúp đỡ lẫn nhau, thì trong công việc gì của hội bắt cứ làm hội viên thường hay là hội viên bản trị sự cũng vậy, phải siêng năng cẩn thận xem xét các công việc làm của hội để tránh khỏi sự nghi kỵ nhau ; và để mà hiểu sự giúp đỡ lẫn nhau thôi. Còn sự làm việc anh em cũng biết đành giả gì nay ngồi thử chỗ đó mà đem lòng đỗ kỵ nhau, chẳng qua ai giúp được việc gì thì cũng là việc công cho hội mà thôi, vậy xin anh em chịu khó mà xem xét kỹ càng, đừng để sanh sự không hiểu nhau, rồi lại lấy đó mà chia rẽ nhau, là điều đáng tiếc lắm. Tôi ước ao anh em sẽ bỏ hết những điều nhỏ mọn giữa cá nhơn mà đồng lòng hiệp ý tu bồi cho hội được vững vàng mạnh mẽ là chỗ anh em giúp đỡ cho nhau vậy.

Thay mặt cho bản trị sự tạm thời

Ng-ngọc Đ.

Tin vật hằng ngày

Câu Huỳnh-Đức, 15 tuổi làm công ở nhà hàng Saigon Palace đi bốt có mất 1 cái bịp phơi có dựng 5$, 3 tấm hình và cái giấy trú ngụ của bản trường Hải-Nam cho.

Nhà chuyên trách có lượm được 1 cuốn sổ dựng nhiều giấy tờ quan hệ để tên N. Michel. Ai có làm mất nên đến bốt quán thử nhà mà hỏi xin lại.

Nguyễn-v-Quí, 19 tuổi vô nghề nghiệp, vô gia cư bị bắt về tội ăn cắp 2 cái áo thung giá đáng 1 đồng của Chung-Danh và Trần-Mậu ở cho Bến-Thành.

Cholon

Tin đăng bốt

Anh hồi Nguyễn-văn-Cương, 24 tuổi gốc gác ở làng Long-bình (Mytho) nhà ở đường Merlan số 1, và Lê-cao-Lâm, buôn bán, nhà ở đường Thủy-binh đến có bốt Chợ thì mất bóp phơi có 3p. và cái giấy thuế thân đã đóng năm 1934 tại Mytho, cần Lâm mất giấy tờ và 5p.50.

Luc-Tinh

BENTRE

Vì say rượu nhiễm nhằm gió độc

Tên Chơi 35 tuổi con của ông cựu hương chánh Tùng ở Tuyên (Bentre) hôm rồi uống rượu quá say ngã nằm ngoài buồi đêm chúng người nhà hay đến cũng tên Chơi đem về nhà thì lại thấy tên Chơi mê mang bất tỉnh.

Trọn một ngày đó qua hôm sau bịnh tình của Chơi càng thấy thêm trầm trọng. Cứ theo lời của thầy thuốc nói thì vì tên Chơi uống rượu say quá nên bị nhiễm nhằm gió độc.

Ghê gớm cho con mà mê chưa! Nếu ai thường hay lân la với nhau có ngày phải thịt mang chỗ chẳng khỏi.

Quý Sửu

Xe máy thử sức với xe ngựa

Đêm hôm rồi, vào khoảng 8 giờ, chiếc xe ngựa số 154 đó tên Yên cầm cương chạy trên con đường địa hạt số 3. Khi vừa đến khỏi cây số 1 một đổi thị dụng nhằm một cái xe máy của tên La-văn-Phúc cưỡi.

Tên Phúc nầy ở làng Tuyên (Bentre) đi thăm vợ đau nặng ở Chợ Sậy vừa đạp xe máy tới đây thì dụng nhằm chiếc xe ngựa một cái thật mạnh rồi văng ra ở bên đường mà nằm chết giấc ngủ 15 phút đồng hồ mới tỉnh dậy.

Lúi về phần tên cỡi xe máy vì xe nầy không đèn mà lại chạy phía tay trái nên mới có sự rủi ro như vậy.

Cờ bạc làm lộng ở Mỏcày

Người ta than phiền rằng cờ bạc ở Mỏ-cày (Bentre) rất thạnh hành mà đường như mấy anh lính đồn muốn làm ngơ thì phải ?

Mong sao quan Chủ quận Mỏ cày phế mất giảm việc nầy cho đàm dân nghèo ở đó được nhờ. Chắc Ngài cũng đã biết cho mấy cờ bạc là nại nhứt cho dân.

Nghe nói có nhiều người có quyền thế ở đây đứng ra chứa cờ bạc tự do, nếu vậy thì họ còn biết sợ nhà cầm quyền ở chỗ nào đâu ?

Quê Tâm

RACHGIA

Nạn chìm thuyền

Xét nào đến mùa gió Nam anh thuyền lượi ở vịnh Rạch-giá đều có bị chìm. Như ngày 4-6-35 có một chiếc thuyền đi của 3 người Trung-Bắc bị chìm, nhờ có thuyền khác vớt đặn 2 người được sống sót còn 1 người trôi biệt tích.

Trung-ky

PHANTHIET

Lễ Hưng-quốc khánh niệm ở Phanthiết

Tại Phanthiết ngày 2-6-35 là ngày mùng hai tháng năm Annam là ngày ăn lễ kỷ niệm đức Cao Hoàng Gia-Long Phục quốc. Sớm mai làm lễ yết các quan cùng mấy ông có phẩm hàm đều có mặt trên tỉnh Bình thuận. Chiều lại có cỗ đến từ sáu giờ rưỡi đến chín giờ tiếp theo ban hát cải lương hiệu Thanh Vân diễn một thứ tuồng trước sân tỉnh cho các quan và dân giả xem hứa ấy cuộc vui được mỉ mãn là nhờ trời không mưa.

Xin cải chánh

Số báo Tiếng Dân 791 ra ngày 8-Mai-35 nơi mục « Việc trong nước » ở tỉnh Bình-Thuận có nói chuyện Phủ Hàm Phuận sẽ dời. Ông Trần ngọc-Lân ở làng Lai-Yên xin cải chánh rằng ; trước kia ông có nói nhượng một miếng ruộng tập công đường cho quan Phủ Hàm Thuận vì ruộng ấy kế cận ruộng của ông Trần hữu Chí nếu phủ trách dời về ruộng ông Trần thì phải đắp một con đường chạy dài trong ruộng ông thiệt hại cho ông Chí nên ông Trần đã nhượng lại cho ông Chí lấy ruộng ông Chí để dời phủ Hàm Thuận đến. Nay ông Trần hữu Chí và con ông đã xuống làm giấy nhượng cho nơi quan rồi. Ông Bình Phủ nào đó nghe lầm nên nay ông Trần Ngọc Tấn xin cải chánh.

Mộc-Lâm

Backy

HANOI

Quan phó toàn quyền Châtel sẽ đáp tàu vô Nam

Ngày hôm qua 7 Juin quan Phó toàn quyền Châtel đã cùng với viên thơ ký riêng xuống tàu Compiègne vào Nam.

Mua giả số Đông Dương có hy vọng trúng 100.000$, 50.000$, 10.000$ hay 1.000 đồng. Giữa thời kỳ nầy trúng được 1.000 đồng trở lên có thể kinh dinh sự nghiệp được.

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỐC

CHUYÊN TRỊ BỊNH CON NÍT

86 rue AVIATEUR GARROS và 84 rue TABERT

Giây thép nói : 613

JE VOUS DESIRE EXPRIMER TOUTE MA RECONNAISSANCE DE SAIGON OU DE CHOLON, CHARNEUX, 68 BOULEVARD ADMIRAL-VOUS A LEXTRÊME-ORIENT CAPITALI-SATION, Filiale de la SEQUANAISE, 68 BOULEVARD DE SAIGON, Phnom-Penh. Je vous remercie de la SE-RES CONDITIONS.

P. NG-VĂN-CHÂU

433, đại-lộ Gallieni — SAIGON

Dây thép nói : 40.31

GÓNG SẠCH.

LÀM BỘP GIÀY.

Đồng mỹ-thuật — Giá rẻ.

Saigon Đại-Tâm

Tốt và rẻ hơn hết giặc nước mặng bao nhiêu.

Cần dùng nhiều Đại-lý miền Luc-tỉnh.

Hãng xà bông «ĐẠI-TÂM»

131, Quai des Jonques

CHOLON

Muốn bán gấp

Một cái xe FIAT, 7 chỗ ngồi, xe còn mới, nước sơn và bánh cũng còn mới, số chứng 4.700. Xe nhà ít khi dùng. Chắc giá 600$.— Do nơi bảo quản.

Offres D'emplois

Par suite de l'extension des affaires de l'EXTREME-ORIENT CAPITALISATION, Filiale de la SEQUANAISE de PARIS, de nouveaux postes d'agents, coutiers, contrôleurs et Inspecteurs indigènes vont être créés dans tout le Sud-Indochinois.

Aucune connaissance spéciale n'est exigée des candidats qui devront être actifs, sérieux et munis de bonnes références.

Court stage à effectuer avec gains immédiats. Situation d'avenir.

Ecrire en adressant copie de ses certificats ou présenter à la Direction de SAIGON, 68 Boulevard Charner.

Cùng chư độc-giả

Bản báo phái-viên là M. Ng.-văn Sanh đi cổ động và thâu tiền báo ở miệt Longxuyên, Châuđốc, Sadec, Bentre Canthơ và Travinh xin cho độc giả chiếu cố giúp cho M. Sanh làm trọn phận sự, bổn báo xin cám ơn chư vị trước.

La Tribune Indochinoise

Dược Nhà Nam

NÊN CHÚ Ý !

• Hiệu giày lớn nhất ở xứ Bắc-kỳ

Chuyên gởi lãnh hóa giao-ngân khắp Đông dương về giầy PANTAJBIE của qui ông, về giày KIM-THỜI của quý bà quý cô.

Yên ngựa toàn bộ da tây hạng nhứt chỉ có 16$00.

Buôn trừ 18 %. Lẻ trừ 5 %.

PHONGTAI

43, rue des Pipes, Hanoi

VŨ-TRỌNG-NGỌC

157, Rue d'Espagne (góc khám lớn) Saigon

Téléphone : 794

- Thợ Bắc làm, đồ đóng giày dép sandales.
- Bán tơ, lụa, lãnh Bắc toàn tốt rẻng.
- Bán các thứ Légumes Dalat và Hột giống cải rau bông thiệt tốt.
- Các thứ Café vert và grillé thượng hạng.

CÒN THỨ NÀO HAY BẰNG!

Cảm mạo phong hàn, nhức đầu, nóng lạnh, nghẹt mũi, say rượu đại sóng, hoặc các chứng bịnh thiên thời, chẳng chi bằng trong mình có sẵn !

Một ve DẦU CU-LÀ

thì khỏi lo chi hết, nên nhớ nhãn hiệu con Bướm của hiệu

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

87 Bd. TÔNG-ĐỐC-PHƯƠNG CHOLON — Téléphone 0.19

20 điếu thuốc

Cigarettes COFAT

Quí vị nào hút thuốc « COFAT » chẳng nên quên rằng hãng BOY-LANDRY đã mời bao không thuốc « COFAT » một gói nguyên hai chục điếu « COFAT ». Hãy là đem những chế sau đây.

Ở CHOLON : Tiệm TRỊNH-LE-SINH — 250, rue des Marins

ở SAIGON : Tiệm TRẦU-THANH — 6, avenue Coudat

Thuốc nầy được [illegible] thường hay chương nhứt.

PHỤ TRƯƠNG

CỦA Đ. N. N.

Sự lạ ở nước văn minh

Chợ bán chồng

Một hôm, viên nạ ở xóm, bèère đầu lấy làm lạ gì câu chuyện cười hỏi giữa người đa trang.

Câu chuyện rất vui, thú vui tuồng chánh là ông lão Benoit, trước kia chuyên nghề canh gác ban đêm, sau vì làm cảnh khốn cùng mà phải làm thuê làm mướn nuôi thân.

Hằng ngày người ta thấy ông ta ăn bận bỗ, vinh đi qua đi lại trước mấy hiệu buôn.

Một kẻ qua đường thấy thế hỏng chơi, lên hỏi : « Ông mặc đồ như vầy mà không nóng nực hay sao ?

— Nóng nực gì đâu ! Tôi quen rồi.

— À, tôi tưởng ông cũng biểm một chỗ nào giải lao chơi ! Ở đâu ông ?»

Benoit lỏ ý rất hân hoan. Kẻ nghèo khó mà ông được người ta mời đi uống rượu đâu có không đi ! Lại nữa, ông mặt nên dầy, có một cái quan cho kẻ nghèo, đồ ăn uống rất mau. Đi ! Đi !

Cả hai cùng vào quán. Đương lúc cả hai vui vầy với ba ly rượu, kẻ ta một ta hiền vật lắc : « Nè bạn ! Ông biết người nào có thể giúp tôi một việc nhỏ mọn, ông chỉ giùm tôi. Việc nhỏ mọn ấy dễ làm qua. Nguyên tôi có một người bạn gái. Người ấy muốn lấy chồng. Lấy chồng không phải như người ta. Cô muốn lấy chồng nhưng người chồng ấy không phải là chồng thiết, chỉ cho cô biết tên, rồi để cô ở yên, thế là đủ.

Benoit lóng tai nghe. Trong đầu óc ông đã tưởng tượng việc nầy việc kia lăng xăng. Ông định cho nếu ông làm xong được việc ấy chắc được lợi to, lâm mấy thằng trời cũng không sanh lợi bằng việc nầy.

Rồi ông trả lời : « Việc nầy thường ăng là việc kỳ khôi... !

— Không, người ta sẽ trả tiền nà ! Tôi cần kiếm một người góa vợ hay chưa vợ mà chưa có an tiết lắm nào cho khỏi sau nầy sanh sự lôi thôi. Tôi kiếm cho được một lão già từ tế, từ tế như ông vậy đó !

— Mà ông định trả bao nhiêu lận.»

Cả hai định giá cả. Người lạ mặt muốn cho họ Benoit chóa mắt chơi, nên mốc tiền rút 10 quan ra đưa cho lão. Mười quan ! Với một kẻ nghèo tận đáy chi ông như lão Benoit, mười quan không phải là ít.

— Thưa ông, thưa ông, tôi không có ăn tiết. Không, không có thiệt !

Đó rồi ông ta thuật lại cái đời khốn nạn của ông. Nào bị biết bao chuyện buồn tủi lúc còn niên thiếu. Nào là lớn lên phải làm việc vất vả mà thân cũng phải chịu đói lạnh thường thường. Nào là những lúc ốm đau, nào là... Rồi bây giờ đến tuần tuổi già ! Ôn lại cuộc đời mình thì cảm thấy bết bao nỗi đau thương, mà lúc nào lòng cũng vẫn trong sạch. Lòng trong sạch lắm.

Người ta mặt kia cũng thuật lại cuộc đời của bạn gái ông. Nào là bạn gái ông, một người ngoại quốc, mà có lòng triều mến nước Pháp. Nào là có ấy có kết tình ăn ái cùng một người ở ngay giữa Pháp mà không thể cùng người ấy hòa hiệp trăm năm.

Nào là có buồn, có tủi. Rồi bây giờ người ta lại làm khó dễ cho người ngoại quốc ; họ buộc phải có giấy tờ. Có bạn của ông buộc lòng phải kiếm một người chồng để có phương thế ở luôn bên đất Pháp. Cũng có cưới hỏi, cũng có giấy tờ. Cũng có tiệc nầy tiệc kia tại dinh xã tây. Cũng có hội có hè lăng xăng. Nhưng sau nầy người chồng mới cưới không được bắt buộc có rẩy kia mới được. Mà đi đâu kiếm cho được người chồng như ý muốn !

— Có khó gì, tôi đây ! Tôi chịu làm người ấy cho. Nhưng được có biểu tôi làm chuyện lắm bấy đa nghe không ? »

Người ta mặt gật đầu. Câu chuyện gì tầm bậy đâu. Người ta biểu ông kiếm giấy tờ cho đủ, sao lục ăn tòa v. v... Đó rồi từ đây cho đến ngày cưới, ông sẽ được tiền ăn uống no nê ; chẳng sẽ được một bộ đồ đi đám cưới nữa.

Sau đám cưới rồi, ông sẽ được đãi một bữa tiệc vô cùng long trọng. Rồi còn sẽ được mấy trăm quan nữa !

Giao ước với nhau xong, cả hai phân tay nhau và hẹn hỏ nơi hội nợ.

Ngày mai lại, Benoit đến nơi kỳ hẹn. Ông ta thấy mặt người ấy đình hôn, cũng mình ngồi quá, ông ta lính quính trong buồng. Đoàn ông mới bước tới chào hỏi. Cô dâu trao cho ông ta những đồ cần thiết cho ông vừa đủ xài. Còn người mới gởi tức là người ta mặt hôm nọ thì đã lo giấy tờ hôn thú sẵn sàng rồi và cho cả hai biết rằng thứ bảy sẽ làm lễ nghinh hôn tại dinh xã tây.

Ngày hôm đó, lão Benoit nhận đồ đang hoàng, đến dinh xã tây cưới vợ. Trước cửa dinh có hai người chứng rành nghề nghinh tiếp lão. Lão bắt tay quan đốc lý thế xong.

Benoit lãnh tiền về. Lão phải chia cho các bạn ăn xài thả cửa một lúc...

Đến viên cảnh trưởng chú-ý tới giấy tờ thì biết là một vụ gian lận. Nhưng đó viên cảnh trưởng mới biết được rằng cứ mỗi tuần có không biết bao nhiêu người đàn bà ngoại quốc lấy chồng người Pháp, mà những người nầy toàn là những người bình bồng ở các dụ viện (asile de nuit).

Lại có một chuyện khác cũng chẳng khác gì chuyện của lão Benoit.

Có một người đàn bà Y-pha-Nho muốn lấy chồng như lão Benoit trên đây vậy. Tin nầy vừa bắn ra, có gần 140 nàng ở các dụ-viện kéo tới xin dự « thi ». Bà đó nhắm chín chọn lựa có hơn nữa giờ mới lựa được ông Bernard, một tên bình bồng chưa có bị ăn tiết lần nào.

Lựa xong, cả hai làm đám cưới kết vợ chồng hư thiết nhưng chẳng qua là bà họ làm đám cưới để mà mượn tên của ông kia mà thôi. Rồi bà phải trả cho anh ta một vài ngàn quan. Số tiền nầy còn chia ra cho người làm mối giới ăn chút ít.

Họ bàn thân mình có khi không tới giá đó. Đôi bề trăm quan cũng có.

Bernard có vợ rồi, bạn đầu trường ở với vợ cho có vị rồi đi, không ngờ cả hai phải lộng nhau cơm ăn ở mình luôn. Hiện nay lão Bernard có một cái tiệm may rất lớn ở dưới Champs Elysées.

Những người nào mà đã lấy bọn đó làm chồng phải chăng là người điên ?

Không ai biết không điên đâu ! Những người đàn bà đó toàn là người ngoại quốc nhứt là người Đức. Phần nhiều họ vì chuyện riêng, họ muốn nhập Pháp tịch cho dễ, nên họ mới đi lấy mấy người như vậy.

Những người đàn bà Pháp cũng có nữa. Toàn là người chuyên nghề mãi dâm. Có khi họ lấy chồng cho sở tuần thành bỏi bổ tên của họ trong sổ của bọn mãi dâm. Có khi họ lấy chồng để được tự do đi ra ngoại quốc theo chồng.

Cho nên những người nào đã làm mối người khách viễn du lỡ không phải lo sợ cảnh khốn cùng.

Họ có thể sanh nhai được sao họ làm gì sanh lợi ? Có khó gì. Họ bán thân làm chồng cho mấy người đàn bà lãnh hoặc hai ba trăm quan, hoặc một đôi ngàn quan.

Một nhân vật đáng yêu trong nữ giới Pháp

Bà Marie-Louise Paris

Nếu trong chi em phụ nữ, hoặc vì không phương thế sanh nhai, hoặc vì lâm cảnh đói khổ trong lúc không hoảng rồi, mà đâm ra thất chí nản lòng, hết muốn mong mỏi đều chi ở đời nầy nữa, tưởng cũng nên thử đến viếng bà Marie Louise Paris một lần cho biết.

Không phải vì bà có cái phương thuốc gì bí mật để cứu vãn cảnh khùng hoảng đương cơn cho chi em phải thất vọng bất chán. Bà viếng bà, là vì bà có cái mãnh lực phi thường ở ngôn ngữ, cái mãnh lực ấy nó có thể dẫn dụ được chị em đi đâu tùy ý nó ; nó khuyến dụ được cô con phải ny vong mong mỏi mãi ở trong lai, dẫu cho chị em đương lúc trải qua cơn khùng hoảng vô tinh thần, không còn hy vọng gì hết đi nữa cũng mặc.

Chính chỗ đó mà cái hy vọng của bà nuôi nấng cho đến hôm nay mới đạt thành, ấy là nơi về cái trường dạy bảo cho ra nhiều nữ kỷ sư mà hiện nay bà làm đốc lý đó.

Vậy ta nên biết qua cái công cuộc sắp đặt của trường nầy.

Trường nữ kỷ sư, theo như tên tiếng của nó đã chỉ, nguyên là một cái trường bá nghệ, chỉ thâu dụng một số ít nữ học sanh đã được chấm đậu vào trường Lâm vậy cốt để tránh khỏi cái nạn thất nghiệp của các nữ kỷ sư sau nầy để mỗi khi nữ học sanh có tốt nghiệp rồi đều được bổ dụng ở các sở. Lại nữa, trường thường trực tiếp với các ông chủ sở nên mỗi khi sở có cần dùng ai thì trường liền đem học trò tốt nghiệp của mình ra liền.

Học sanh xuất thân ở trường nầy đều là người đúng đắn giỏi dắn, bà Marie-Louise Paris lại là người đàn bà trước nhứt biết lo cho chị em được tiến đến học đăng, nên trường rất được thiên hạ chú ý đặt biệt.

Đối với mọi lực nữ lưu tân-tiến như bà M. L. Paris, chúng ta rỡng cũng nên biết qua ý kiến của bà đối với vấn đề phụ nữ lao động, vì chính bà đã ra tay giải quyết vấn đề ấy, khi bà đứng cầm trường trường nữ kỷ sư vậy.

Dưới đây là ý kiến của bà.

..

Người ta sanh ra ở đời phải có quyền làm việc, vì chính sự làm việc ấy là cái lẽ phải của kiếp sống vậy. Muốn vứt bỏ không cho người có cái quyền làm việc đó, muốn hạn chế cái năng lực của người, còn có cái sự bắt công khốc hại nào bằng ? Có nên để cho phụ nữ ở thời buổi nầy mắc vòng oan nghiệt đó hay không ? Tôi không phương thế sanh nhai, mà vì không được thể dung thân ở xã hội phương điên, đối với xã hội là một phần tử quan hệ nhứt, mà sao người ta lại ngăn cản không cho đàn bà đủ sự tự do để phát triển kia ?

Có lẽ nào nhân loại thì đem lòng bạc nghĩa vong ơn mà đối với người đàn bà, là người đã đem tấm thân xác thịt của mình mà đào tạo ra, con cái để nối dòng nối dõi cho họ hay sao ?

Người ta nói bây giờ có cự khuynh hoảng. Nói thế là kiếm chuyện. Sự thật là chỉ có sự tiến bộ thôi. Ta cần phải hiểu nó và phải dự bị để nghinh đón nó.

Nếu người ta biết trăng người đàn bà là có chung sức góp tài ở xã-hội, thì tự nhiên phải nhìn nhận rằng nếu không có đàn bà thì không bao giờ xã-hội làm được trò gì nữa.

Thời đại mới đã tới rồi. Có nhiều kẻ không muốn nhìn nhận nhứt vậy, rồi toan gàn trở việc nầy việc kia để bảy tỏ cái óc thủ cựu của họ. Những kẻ ấy không muốn thấy xa hiểu rộng, kẻ làm gì ?

Chúng ta không nên trì trục mãi trong vòng cổ lệ kia ; chúng ta phải đánh đổ tất cả những cái trở lực do cái cổ lệ đó gây ra. Đánh đổ nó đi, đừng có dụ dự. Có thể, chúng ta mới đào tạo ra một cuộc đời mới mẻ phù hợp với tình thế ngày nay.

Ngày nay hai cái phong trào mới cũ đương chiến đấu và đương làm hai đôi giống nam nữ, chẳng chứa một. Thế thì người ta toan gán trở sự tiếng bộ của đàn bà thời là một tội ác đáng khi vậy. Thế nào cũng phải đánh đổ cái sự xanh hiền ghét ngỏ của bọn đàn ông mới được.

Riêng tôi, đối với nghề nghiệp tôi, tôi rất yêu quí nó, vì nó sẽ giúp tôi làm chủ một cái xưởng nào chẳng luận. Tôi lấng khuyên học trò của tôi phải biết lo tự lập lấy thân danh. Muốn vậy thì chúng nó phải xoay qua đường lao động chính nhờ đó mà từ bấy lâu ở khắp các xưởng kỹ nghệ, tôi thấy học trò cũ tôi đều chen vai lần bước không thua gì bọn râu mày.

Cho nên, lúc nào tôi cũng nghĩ lo sao cho đàn bà có học vấn đầy đủ. Sự học-vấn đó nguyên là một cái lợi khí giúp cho đàn bà vẫn mình vào một cuộc chiến đấu. Họ có cái óc thiên về cuộc chiến đấu đó rồi ; họ đã dự bị sẵn sàng rồi và họ sẽ làm xong phận sự.

Mlle NGUYEN-THI-HƯƠNG

NGOÀI MIỀN CƯƠNG - GIỚI

Phạm-thị-Vàng bị đổ sang Tàn 25 năm, nay trôn được về nước

Moncay. — Sáng vừa rồi, một người đàn bà ta ngót 40 tuổi, cùng người con trai độ 20 tuổi, ăn mặc Khách, đi ở bên Đông hưng sang đến đầu cầu Moncay. Thấy diện bộ khả nghi, viên cảnh sát gác ở bót gần đây gọi lại hỏi giấy can cước, thì người đàn bà kia còn nói rằng thị là người Annam, bị đổ bán sang Tàu đã 25 năm nay, còn đứa con trai kia là con thì. Sau khi nghe nói, viên cảnh sát liền vẫn mẹ con người kia về trình ông Cảm.

Trước nhà đương chức, người đàn bà ấy khai tên là Pham-thi-Vàng, 37 tuổi, nhà ở Hanoi, số 51 phố Hàng-bồ, tên bổ là Pham văn Hưng, làm nghề thợ bạc, nhưng thị không nhớ tuổi và tên mẹ là gì.

Nguyên khi mới 9, 10 tuổi, Thị Vàng một mình thơ thẩn chơi ở trước cửa nhà. Một hôm, thị quá bước đi khỏi đầu phố thì gặp thím Học, một người hàng xóm thường lui tới nhà thị.

Gặp người quen rủ đi chơi phố, lại mua quà bánh cho ăn, lẽ tất nhiên Thị-Vàng theo thím Học giắt đi ngay. Thế rồi mụ Khách ấy đưa luôn Thị Vàng ra tầu thủy xuống Haiphong, rồi dắp tàu ra Moncay, mang sang bán cho một người Khách ở Đông-hưng lấy 75 đồng bạc Tàu, rồi lại trở về Hanoi.

Cách mấy năm sau, khi Thị-Vàng đã khôn lớn, bị nuôi, mới đem gả cho một người Khách họ Póc ở huyện Phông-thành. Cũng may ngày đó thị đã thông thạo tiếng Khách, nên được chồng rất nể nể, yêu dương rồi chẳng bao lâu thì có mang sinh được đứa con trai đặt là Póc Chan-Sôi, năm nay đã 20 tuổi.

Thế rồi không ngờ, đang lúc làm ăn vui vẻ, thì bỗng đương chồng chết. Lần lần làm ăn kém trước, cảnh nhà xa xút đi nhiều, song thị vẫn một lòng dứng vững, thờ chồng nuôi con.

Nhưng chẳng may đến nay, gặp lúc đồng tiền eo hẹp, tình cảnh khốn khó, nên hai mẹ con thì bàn nhau rời bỏ đất Phông thành đi ăn xin độ nhật ; vẽ tới Đông hưng qua cầu sang Moncay.

Sau khi lấy cung và lập biên-bản, ông Cẩm Gauchy đã tư và giải mẹ con Thị-Vàng xuống dinh quan Bố chánh, để thuộc quyền ngài lấy cung lại một lần nữa rồi giao sang sở Mật-thám để xét căn cước và đưa về nguyên-quán.

(Ngọ-Báo)

Quanh vụ buôn người ở Haiphong

Theo lời khai của thị Nhớn, một tên buôn người bị bắt ở Haiphòng mà Đ.P. đã đăng rồi trong mấy số trước, các nhà đương chức ở Haiphòng, Campha Mine và Campha Port v.v. liền ra sức dò la để truy tầm các thủ phạm đăng buôn người.

Thành linh hôm vừa qua, nhà chuyên trách ngoài Campha Port đã tiếm được Bùi văn Phiêu ngụ tại Hà lý (Haiphong) đưa một đứa con gái ra bán cho mụ Trần-thị-Minh chủ một nhà chứa có môn hài.

Bị tra hỏi, Phiêu khai hẳn cùng vợ bắn chuyện nghề đưa trẻ con và con gái đã dỗ ở Cảng ra vùng ấy bán. Hỏi vợ hắn đâu, hắn nói thì sắp đưa trẻ ra sau.

Theo lời khai của Phiêu, nhà chuyên trách liền phái linh khố xanh ra đón Lất vợ va tại bến tầu.

Vợ Phiêu là Ng-thị-Hồng bị bắt đi cùng với hai đứa con gái

Tưởng vẫn trôi chảy như trước, sau khi chồng đi, thì Hồng lại đi tìm « bàng người » để đưa ra theo, tìm kiếm suốt một ngày chẳng được đứa trẻ nào, thì đành đến vườn Dipbouth, nơi tụ họp của bọn đi ở, thấy mấy con bé hãy còn ít tuổi tên là Ng-t-Vinh và Pham.

Teo, hiện mặc cả công mỗi đứa mỗi tháng tám bảo rồi đưa chúng về nhà. Đang đón hàng và cầu người đến tìm đưa về nuôi, 2 con bé đó bèn bỏ theo ngay thị-Hồng sang Hà-Lý. Ở nhà một đêm, mới sang hôm sau, thị Hồng gọi 2 con ở đây, dẫu theo thị ra bến tầu. Ra tới bến tầu, thầy chủ lấy ba vé đi Campha Mine, con ở Ng-t-Vinh đã sợ đi đâu xa liền bỏ chủ thì thị Hồng nói ra chơi ngoài ấy vài ngày lại về, chứ có đi đâu xa mà sợ.

Theo lời Phiêu khai, linh khố xanh đã ra bến đón mấy chuyến tầu ở Cảng ra, chẳng thấy vợ va đâu cả, đã có ý nghi, mỗi khi sắp có tầu đến bến nhà chuyên trách cũng dẫn cả Phiêu ra để chỉ mặt vợ va.

Thì quả nhiên hôm kia tầu tới bến, Phiêu xuống tầu thấy vợ, chưa kịp hỏi, thì thị Hồng đã gọi. Chính thị rồi ! Thị đang đứng cạnh hai đứa con gái, liền bị hai người linh khố xanh trói lại. Một người linh liền bắt hai con bé kia thì chúng đều nói thị Hồng đã nuôi chúng ở Cảng rồi đưa ra đây. Lập tức nhà chuyên trách dẫn hai vợ chồng tên buôn người và hai đứa con gái về trại khố xanh.

Trước mặt ông đốn khố xanh, thị Hồng đã thú nhận tội cùng chồng đưa người ra đây bán.

Sau khi bắt cùng hai vợ chồng tên Phiêu, ba đứa con gái bị chúng đưa ra đây bán và mụ tú Trần thị Minh đã xuất 2800 mua một đứa con gái, hôm qua nhà chuyên trách ở Campha Mine đã cho giải cả bọn trên ra tòa án Haiphong để quan Biện lý xét hỏi chẳng hay vợ chồng Phiêu có dính dáng đến bội buôn người mà Thị Nhớn đã tố cáo cùng nhà chuyên trách hay không ?

(Đông-Pháp)

Thuốc
ĐAU - BỤNG
Hiệu NHÀNH MAI.....0$15
Đau thế nào uống vào trong 5 phút hết đau.
Hết sức hay

~

ĐAU - RĂNG
Hiệu NHÀNH - MAI. ...0p20
Thoa thuốc nầy vào chỗ răng đau, hết nhức tức thời. Hay lắm. Hay lắm.

~

ĐAU - MẮT
Hiệu NHÀNH MAI.....0p.30
Trị cả chứng đau mắt hết sức hay. Ai dùng rồi, cũng khen tặng thuốc nầy. Bốn hiệu đàm cam đoan, ai đau mắt, mà chưa hư trông, dùng thuốc nầy không hết bốn hiệu không lấy tiền, và của một thứ ông hai.

~

BẠCH-ĐÁI và TỨ-CUNG
Hiệu NHÀNH - MAI.....1p.00
Hay vô song.
Mấy món thuốc trên đây có gởi bán khắp nơi Saigon nơi tiệm Nguyễn-thị-Kính, tiệm A-Đông ở góc chợ mới, và các gare xe điện có bán. Mua sỉ lẻ nhiều do nơi nhà thuốc Nhành-Mai 296 Pneul Blanchy Boite postale 63 Saigon, kia.

Nước Thuy-sĩ chiếm giải quán quân về sự tự-tử

Paris. — Mới đây, bên Pháp người ta có làm một cai bản thông-kê lạ đời : bản thống kê về số người tự tử.

Cứ theo bản thống kê nầy thì nước Thuy sĩ chiếm giải quán quân về sự tự tử.

Từ năm 1900 tới năm 1925 ở bên Thụy sĩ có 21.000 vụ tự tử. Lấy số trung bình thì mỗi năm có từ 900 tới 1000 vụ tự tử. Qua năm 1982, số ấy lên tới 1.200 nghĩa là trong 1.000 người có tới 23 người tự tử, còn bên Pháp Đức có từ 15 tới 20 người thôi.

Hat Vaud là chiếm giải quán-quân, mỗi năm 51 vụ trong 10.000 người, nghĩa là bằng 2 số trung bình bên Thụy sĩ.

Trong số người tự tử, đàn ông nhiều hơn hết, đàn bà thì ít. Trong 50 người đàn ông, có 10-15 người đàn bà tự tử.

Họ bán tên tuổi. Họ bán tay chơn. Họ bán cả da của họ nữa.

— Ai mua ?

Thì cũng họ mua với nhau. Tỷ như có một người vì bị cụt hết, một vài ngón tay. Nay muốn cho được đủ mười ngón tay cho dễ được vợ, thì họ cứ đến viện đa lữ hay viện tuần dân mà mua. Với một vài trăm quan, họ đâm thì cả một bàn tay hay là một ông chơn.

Lại có một cái nghề buôn bán nầy mới là cái nghề buôn bán cái nghề bán tay bán chơn. Ấy là cái nghề buôn bán thân thể của bọn ăn mày giả.

Tuy theo tuổi tác, bình tật của mỗi người, mà các viện y-khoa mua mắc mua rẻ. Người ta chỉ làm giao kèo bán thân mình, lãnh tiền ngay lúc đó thế là xong.

T. L. T. thuật

BÊN NƯỚC CỘNG SẢN

20.000 đàn bà và 300.000 con nít bị đàn ông bỏ

Paris. — Bên Nga, mới đây người ta có làm một cái bản thống-kê về số người đàn bà con nít bị bỏ.

Từ lúc nhà đương-cuộc ra lính cho cưới hỏi dễ dàng, có 20.000 người đàn bà và 300.000 con nít bị đàn ông bỏ.

Đứng trước cái tình-hình không hay cho gia đình ấy, nhà đương-cuộc tất lấy làm lo ngại và hết sức lo tìm phương ngăn ngừa thế nào cho bọn đàn ông phải ở lại gia đình.

Nhờ vậy mà bọn đàn ông từ nay không dám đi ra ngoài lêu lổng nữa.

Tình-cảnh gia-đình mà ra đến thế nầy là vì Chánh-phủ trước kia đã ra tay sửa đổi lại hình-pháp làm cho bọn đàn ba phải chịu lấm nỗi thiệt thòi.

200.000 quán lành bông lạ *Các nhà buôn nên chú ý*

MỘT LÒ NHUỘM LỚN NHỨT Ở NAM-KỲ

Bán sỉ đã thứ lãnh, xuyến, hàng và các thứ hàng ở Hanoi

Bổn hiệu chọn toàn là tơ không gốt mốt, mua mảng, dặt riêng cho người chuyên mua dệt, mặc bao lâu chẳng hề rách, bào lành sự chắc chắn hơn các thứ hàng lãnh khác, đã vậy lò nhuộm nhà sáng có, nên sửa đổi nước nhuộm thật tinh anh, gặt nhiều lợi quyền, đen, không đổ lông, không trổ. Trả có quyền đổi lại. Mỗi cây lãnh của bổn hiệu đều có cua dấu Trời-đất kèm bên.

Chủ-nhơn : Trần-văn-Chiêm
Tại gare xe lửa Quảng-trị — GIA-ĐỊNH

TRÀ BÁ CÔ CANTHO

Trà thiệt, không pha trộn, uống khoẻ, mau đã khát, không hại vệ-sanh

Trữ bán thiệt nhiều tại hiệu:
NGUYỄN-THỊ-KỈNH
SAIGON

Có gởi đi các nơi bằng cách lãnh hoá giao ngân

ĐẠI GIẢM GIÁ 20%

NHÀ THUỐC NGHIÊU THIÊN-ĐƯỜNG

sẽ dọn về đường Marins, số 352, CHOLON

Kể từ ngày 9 Juin 1933

Bổn đường chuyên môn lựa ròng các thứ thuốc thượng-hạng chế ra các thứ cao-đơn huờn tán, bào chế kỹ lưỡng, lại tính rẻ đã nhiều người có thể mua dùng được vừa lòng. Quí vị mua thuốc của bổn đường thì cứ y theo toa mà dùng khỏi sợ lầm lạc. Nếu thuốc không hay cứ đem lại tiệm, bổn đường sẽ huờn y đủ số tiền mua, chẳng hề sai lời để quí vị bị lầm phải sự giả dối. Thuốc của bổn đường thảo khoa học tân thời chế ra, đúng phép vệ-sanh rất hiệu nghiệm, đã giúp ích cho bình nhơn trong xứ rất nhiều. Những người ở gần núi, mắc phải bình thương hàn, sốt rét, người ở biển trúng bình huyết nghiệt, hậu bảng, đau bung, trúng thực ẩu tả, dùng thuốc của bổn đường đều khen là thần hiệu.

Nay bổn đường muốn đáp ơn khí khách chiếu cố bấy nay, nên định giảm giá trong nửa tháng từ 27 Mai 1935 tới 17 Juin 1935, vậy mời quí ông, quí bà chiếu cố đến bổn hiệu **NGHIÊU-THIÊN-ĐƯỜNG** mua thuốc về dùng, thì sẽ thấy thuốc thật là hiệu nghiệm.

Bổn đường xin kể ra sau đây ít món thuốc của bổn đường bào chế ra:

TINH THẦN KHOÁI CẢM HOÀN. — *Chủ trị tiểu sắc quá độ, huyết tinh lạnh, tay chân mỏi mệt, lưng đau, tinh thần kém phong sự vô năng. Dùng một hoàn sẽ thấy công hiệu. Giá cả 1 hoàn 0p.25 nay bán 0p.20.*

TỤC TỪ BỤC LĂNG CHÂU. — *Chủ trị đàn bà khí huyết hư, tử cung lạnh, thường ra huyết trắng kinh nguyệt không đều lâu năm không thơ nghiện, tả chi bải hoải lưng đau biếng ăn biếng ngủ. Dùng một hoàn thấy bớt, Giá cả 1 hoàn 0p 25 nay bán 0p.20.*

SONG LIỄU SÂM NHUNG BỔ THẬN HOÀN. — *Chủ trị thận thể hư yếu, nhức đầu chóng mặt, lỗ tai lùng bùng lưng gối đau nhức, thường ra mồ hôi, hạ nguyên hư hãn, mộng mị di tinh, cử động không nổi. Dùng một hoàn thấy bớt. Giá cả 0p.25 nay bán 0p.20.*

PHỤ KHOA BẠCH ĐỚI HOÀN. — *Chủ trị đàn bà thấp thanh, tỳ vị suy, kém xích bạch đới hạ tanh hôi khó chịu, tay chân bải hoải, mỏi mệt muốn nằm, ít ăn ngủ sắc mặc xanh xao. Giá cả 1 hoàn 0p.17 nay bán 0p.14.*

NÃ THỦ DI TINH HOÀN. — *Chủ trị tinh thần bải hoặt, ngủ không yên, mộng mị di-tinh. Nếu không mộng mị di-tinh thì uống thuốc « Sâm-nhung bổ thận hoàn » của bổn đường. Giá cả 0p.17 nay bán 0p.14.*

SÂM PHỤ LY TRUNG HOÀN. — *Chủ trị nam phụ lão ấu, thổ phúc hư hàn, ăn uống không tiêu, trong bụng quặn đau, chướng mãng trướng minh tích đã nhiều, ăn mửa hoi chua, ăn làm trái cây. Uống 1 hoàn thấy công hiệu. Giá cả 1 hoàn 0p.17 nay bán 0p.14.*

MÃ THƯỢNG THỔI NHIỆT ĐƠN. — *Chủ trị nam phụ lão ấu, thương phong cảm mạo, phát máng lạnh, nhức đầu ốc cổ vai xương sống hơi cùng, đau đầu không nổi, uống thuốc này lập tức công hiệu. San khi uống thứ đơn này, nhớ phải uống liền thêm nữa chén nước ấm như vậy thì hữu nhiệt tức thối, hữu thống tức chỉ. Giá cả 0p.10 nay bán 0p.08.*

THẦN HIỆU PHÁT LÁNH HOÀN. — *Chủ trị bất luận hàn nhiệt hư thiệt, mới có hay lâu, khi chưa phát bịnh nên uống trước 2 giờ. Bịnh nhẹ uống một gói nặng hai gói. Giá cả mỗi gói 0p 10 nay bán 0p.08.*

THẦN HIỆU CHỈ KHÁI TÂN. — *Chủ trị bất luận hàn nhiệt hư thiệt, mới hoặc cũ. Bịnh nhẹ 1 gói, nặng 2 gói. Uống 5 phút thấy công hiệu Giá cả 0p.10 nay bán 0p.08 một gói.*

THANH BẢO HỒ TÂN HOÀN. — *Chủ trị đại tiện bí kết, tiểu tiện đoản xích và các chứng tiểu la, hột xoài thiên phát sanh mục sanh ghẻ, uống 1 hoàn thấy bớt và khi đi đại chẳng đau bụng. Giá cả 0p.10 1 hoàn nay bán 0p.08.*

VẠN ÔNG BÀ THẢO ĐƠN. — *Dầu rất thần thơm, trị nhức đầu, nhẹng lạnh thương phong nghẹt mũi tiếng hơi nặng, ở đau bụng, minh mẩy ngứa, thấp độc nhiệt độc, con nít đầu mặt nóng, sanh mục nhọ cùng mình, đau bụng, ho gió, trong uống người thơm. Giá cả một ve 0p.20 nay bán 0p.16. Ve nhỏ bán 4 xu.*

THANH VÂN LỢI LỊCH CAO. — *Chủ trị nhức đầu, nhức răng, nổi hạch sau ót, nổi mục trong cổ, người đa sung nóng ra chảy nước vàng, đau lưng, phong nhức, về đanh chẳng độc hội xoái con nít nổi mụt sáng minh. Nhức đầu đau bụng đàng tang, nhức răng và đau đàn đàn đó. Giá cả 0p10 nay bán 0p.08, thứ nhỏ 2 xu.*

HỒNG BẠCH LỢI ĐƠN. — *Chủ trị bịnh khí đại tiện hoặc trắng, đỏ đã ra trắng hoặc sông nước không đang nên nao hao mòn hơi nặng, đa dưới quặn đau tử chi nhọc mỏi, uống một gói thấy công hiệu liền. Giá cả 0p.10 nay bán 0p.08.*

SÂM NHUNG BỔ THẬN HOÀN. — *Chủ trị thận thể hư yếu, hạ nguyên hư tổn, mộng mị chiêm bao, nhức đầu hoa mắt, lỗ tai ù bùng, lưng gối đau nhức, thường ra mồ hôi. Giá cả 0p17 nay bán 0p.14.*

Bổn đường có thầy coi mạch thì, sớm mai từ 8 giờ tới 10 giờ, chiều từ 2 giờ tới 4 giờ.

Trung tâm sanh TIÊN-THỌ-ĐIỆN
Ancien médecin Hôpital Sùng-Chính — SAIGON

Đỏ-trạch-Sanh Lão-dược-phòng

Cùlà Quan-âm *Mới phát-minh*

Năm đời gia truyền, danh tiếng đã lâu, ai ai cũng biết. Hiện nay bổn dược-phòng có thứ « Dầu CU-LA mới ra đời, điều trị bá chứng, rất hay là thường ngôn người khen tặng, một món dầu nầy thật là công hiệu, trên đời ít có.

Mua dùng sẽ biết, chẳng phải khoe tài. Xin quí ngài, quí cô, phải hết lòng chiu cho kỳ hiệu CULA Quan Âm kẻo lầm thứ giả.

Chủ nhơn : ĐỖ PHU kính cáo
N° 425, Rue des Marins, Cholon

Như ai có muốn mua thuốc chi thì xin đo nơi nhà Đại-lý của bổn dược phòng, 1° Đại-lý Mme. Lâm-thị Thành N° 81 rue J. Eudel Saigon mua chiều Huỳnh Thanh 2° Le-văn Cử rue Taberd, Saigon.

CÙNG QUÍ NGÀI MUỐN MUA

GẠCH NGÓI

Xin quí ngài muốn mua gạch ngói lưu ý: Tại làng Thới-bình (Cầnthơ) bổn hiệu có lò gạch hiệu **DI-XƯƠNG-THẠNH** mà đã các thứ gạch ngói Cách làm gạch của bổn hiệu thiết chính chắn vì bổn hiệu lựa dầy xét thiệt tốt và mướn thợ chuyên môn rành nghề, đáng in và bền ra gạch ngói cho được tốt và đẹp.

Quí ngài trong lục châu mua gạch ngói của bổn hiệu một lần sẽ được vừa ý. Theo lối kinh tế không bách, bổn hiệu lấy giá thiệt rẻ mà gạch ngói của bổn hiệu bao giờ cũng hiệu bền đẹp luôn. Quí ngài có lòng chiếu cố xin đo nơi đại lý của bổn hiệu kể sau đây thì sự mua sẽ được thuận tiện.

CANTHO VILLE : Chí-Trung-Hòa Tiệm thuốc Bắc
32, Quai de Commerce

CAMAU VILLE : Quảng-Đức-Xương Tél. N°5
ĐI-XƯƠNG-TOẠN
(Làng Thới-bình—CANTHO — Kính cáo)

Thuốc PHONG-TÌNH hiệu ÔNG-TIÊN

HAY KHÔNG THỂ NÓI !

DẦU VẠN AN
của nhà thuốc
VÕ-VĂN-VÂN THUDAUMOT
Đời đời xương tiếng bấy lâu nay
Những đầu bẩng lai chẳng ba ngày lành liền
Tập mát đa, xưa đến nay không sưng, không nhức không đau.
Trật lọ xương bởi đánh đá hết trật không sưng, bị lá sung mình bầm máu thoa hết liền.
Ghẻ hôm, mụt lớn bằng đồng bạc cũ, xức trong mười ngày là lành liền, các thứ gué nhọc xức kinh liền.
Các thứ phong sưng, nhức mỏi, thoa bổ phết liền.
Bay không thể nói
DẦU-VẠN-AN
Của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

DẦM LÂM CAM - ĐOAN

Như tôn lu, rồi khỉ, sang đốc dương mai lâu lắm qui ngài dùng hàm dùng thuốc rồi tiêu mau mạnh nói lại hai có đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, nếu khi uống thì nhạt nếu lỡ nhơn thì xong cả. Nhưng mướn cần mười mươi tiền bạc, xin rất lấy gì nên sanh phát ninh nhơn đã đến rồi thì muốn lên mướn, muốn trở lại vì gốc độc còn lưu trước ngũ tạng. Hễ thực khuyu lâm cong chuyển mệt đầu cho mạnh thế nào cũng trở lại đó là bình lâu năm hành bình nhơn nong ở ăng lành lành tay chưn như mỏi đau xương sống uan thắt ngang lưng uống rượu nơi ngực đương mai bon đường lích có chết! mà cũng lâm như sơn chi hoặc nhơn là bà Nước thì là. Lâu ngày nai cho tánh mong mang khó cho thế nhi. Đông bao ít đau nhiều mấy chư ngi tính trên đây mà phải hay là đau đớn năm nông hay như thế nầy dùng thuốc SỬU ĐỘC BẢO ỨNG HOÀN CỦA HIỆU THUỐC ÔNG TIÊN Trong ít ngày sẽ thấy rõ lại thuốc dùng lối gốc độc ra được tuyệt khỏi rồi cũng không hại gánh đau không hàm bình nhơn. Cam đoan trong mười người không sai một. Mỗi hộp 1p.50 uống năm ngày.

Xin bán các nơi đại lý thuốc ÔNG-TIÊN và các nơi lãnh hoá giao ngân đó

Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Annam Lâyve Phong
86 Rue P. Blanchy prolongée
PHU-NHUAN — SAIGON

QUANG-AN
125, rue G. Guynemer, 125
SAIGON

Mới lại :

Đủ đồ phụ tùng về đèn điện.
Đủ các thứ fil dynamo và magnéto, đủ dùng và magnéto như soie huilée, toile huilée.
Rubans Jaconas, vernis, v. v...
Mới lại carton xám (carton Lethéroi) và fils vernis đủ hạng.
Bổn hiệu có lãnh làm installations đèn nhà, làm và sửa bình accumulateur, dynamo, magnéto, moteur v.v...
Bán sỉ và bán lẻ giá tính rất nhẹ

ECOLE PRATIQUE DE COMMERCE DE SAIGON
1, Rue René-Hraud (Tandinh)

Nhờ cách dạy rất đặc biệt, mà năm 1934 vừa qua, mấy vị đứng đầu đây đã châm-cầu thủ khoa trong các cuộc thi vô nhà buôn lớn như Saigon:

1° Đoàn-văn-Phải (Banque de l'Indochine)
2° Nguyễn-văn-Triều (Banque de l'Indochine)
3° Lê-văn-Tên (Arsenal de la Marine)
4° Nguyễn-văn-Vang (Sté Ame Denis-Frères d'I.C)
5° Ngô-văn-Mẫng, cấp bằng khoa bút toán do Bản-trị-sự giám-khảo Phòng Thương-Mãi, chấm đều cực điểm và gia thêm lời khen tặng.
6° Đặng-nhâm-Tỷ (Sté Comie Frse d'I.C)

Còn trên 50 vị, được bằng cấp sở công và sở tư Saigon, Kiêm-biên và Trung-Kỳ.

Directeur:
LƯƠNG-VĂN-HẬU
Diplôme de l'Ecole Supérieure de Commerce de l'I.C Chef Comptable de la Pharmacie de l'I.C.
Expert Comptable près les Tribuneux de Saigon.

Cuộc thi vẽ hình Affiche

Hãng savon Việt-nam mở cuộc thi vẽ hình một người đàn bà Việt-nam đứng mới mua savon Việt Nam (dưng savon hoặc chỉ miếng savon). Một người đàn bà đồng hình mỹ-nữ trong miếng savon Việt-Nam, vẽ ba màu.

Giải thưởng hạng nhứt: 50$00
hạng nhì : 20.00
hạng ba : 10.00

Hình chơn dung cho đẹp, coi đứng cho dịu dàng, y phục cho đang hoàn.

Hình vẽ trong giấy, dessin bề cao 42cm, bề ngang 28cm.

Cuộc thi nầy kể từ ngày 1er Juin thâu đến 15 Juillet 1933 thì dứt.

Hình vẽ gởi trưng cho hãng savon Việt-Nam ở Cholon.

Một ngôi sao cứu đàng Phụ-nữ

Ông Hà-vi Quang chuyên y các chứng bịnh ngặc về đàng phụ nữ đã dựng bản y-khoa hơn mười năm tại đường Marchaise số 7 ở Cholon ông từng cứu những bịnh rất trọng như: Đang lúc thai hai, sau khi sanh sáng mà mang bịnh tử sung, xích bạch đới hạ, kinh huyết không hoà cân thăng, bụng đau sanh ra, ho đàm ho máu. Ông lại có thí hay nhứt trị đàn bà mang lật có chồng hơn 10 năm mà chẳng hề thai nghén nên đàng uống thuốc của ông từ thì thấy sự công hiệu tốt đẹp, chẳng sai;

Nhiều người quen tôi nhờ ông trị đàng tật nầy không xiết kể nên tôi đã lên bảo chương mách bảo ai có bịnh như vậy nên đến nhà ông Hà-vi-Quang sẽ đối chứng cho thuốc thì tất nhiên bịnh phải mạnh tật phải dứt mà hưởng đều hạnh phước.

NGHIÊU-THIÊN-ĐƯỜNG
Chủ-nhơn cẩn cáo
19, đường Thập-Mười
CHOLON

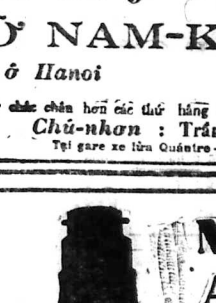

ống đèn khí hiệu MAZDA thiệt tốt sáng nhiều thấp ít hao hơi

Có bán lẻ khắp trong những tiệm bán bóng đèn khí, tiệm sắc (quincaillerie) vân vân.

Bán sỉ: S. A. FREXOR
2, Rue Mac-Mahon—SAIGON

Mới cũ. Đã lâu năm

Xưởng mới bộ thiết khéo nước thiệt lành, không kém gì xuân tây. Thử xuân mới nầy ở đâu cũng có bán, song khuyên mua nên hiểu giá trị của nó, và phân biệt về sự tốt xấu, giác mát sắc sảo, nước mài phải chiếu sao cho lành như xuân thiệt mới gọi là tốt.

Có mấn đồ nữ trang tân thời nhiều kiểu lạ.

Bổn hiệu lấy lương tâm mà nghề buôn bán nên dặng sự tính cậy bền vững bấy lâu nay.

Trên lầu lại có chụp hình.

Xin mời quí khách đến xem thì mới biết hột tốt.

hiệu SAO NHẤY
21, Rue Amiral Courbet, Saigon
(ngoài hông Chinois)

Trời độc quá ! Đau hết cả nhà ?

Đầu mão mưa, khí độc dương lên lớn, lâm cho người lớn trẻ con đều phải chứng ngoại cảm phong hàn sanh ra mắt nghẹt tiếng nặng mũi đổ mình sưng, hơi thở nóng hơi sống bụng đầy đau xương đau mình, đại tiện bế sáp, miệng đa bạch đàng, nóng sốt nhức đầu, nóng khó da không đổ mồ hôi lạy chơn thay mạy quá nóng lâm kinh, mọc mọc ban chẩn người da, phát ra co duc, nói mê nói sàng; nói tắc là các bịnh thời chứng cảm mạo bổn hiện có thứ thuốc Phong hàn thối nhiệt, nó là thuốc Nam chất cây Lăng ở phế Boôn-năng trị được ban trái và các chứng kể trên uống nội 2 giờ là bịnh khỏi, lành thuốc trừ được phong tà, thanh được hư hoả, có sức mạnh hòa giải phạm hàn thiệt là thuốc tiên để trừ thời chứng vậy. Bổn hiện có trên 200 thứ thuốc chữa đã hết thảy các bịnh Nam phụ Lão ấu, nhất danh là thuốc Phụ-nữ với trẻ con và chuyên môn chữa bịnh phong tình đã được thiên ba hoàn nghinh và tặng cho là Vua Thuốc Lậu. Tổng Đại-lý phát hành thuốc Tứ-ngọc-Liên Hànội và Thanh-Thiên-Đường Hải phòng. Quí người có bịnh chi xin đến bổn hiệu sẽ có thuốc hay cho chúng các nơi xa mua thuốc như kê bịnh cho thiệt rành.

Thơ đề cho
M. ĐINH-THANH SONG
236, Rue d'Espagne Saigon.
ở gần rạp hát bóng Moderne

Đàn bà có thai.... Bảo kiết không hư thai ...và sanh đẻ dễ dàng mau lẹ...

Ông Thân-clerc d'avocat à Vinh-long, ông Nguyễn-thế-Phương, chủ nhiệm tổ tuần báo « Thử bảy » ở Saigon, ông Nguyễn-hữu-Lợi Soctrang, ông Tô-hạt-châu Soctrang, ông Ngô-khắc-Hậu Khône (Laos). Mỗi ông chỉ mua có hai ve thuốc Dưỡng Thai hiệu NHÀNH MAI về cho bà uống. Viết thơ khen tặng thuốc nầy, ông thì nói nhờ thuốc Dưỡng-thai hiệu NHÀNH-MAI, mà kỳ nầy vợ sanh đẻ mau lẹ quá. Người thì nói vợ tôi đã kỳ nầy không kịp rước mụ. Ông Nguyễn-thế-Phương nói mấy lần trước vợ tôi đã khó lắm, nên mỗi lần vợ tôi có thai, tôi đã lo sợ phập phồng, mà lần nầy tôi không dè uống có hai ve mà vợ tôi đẻ một cách dễ là thường, không đau bụng chút nào, và đứa nhỏ vẫn mạnh khoẻ tốt tươi. Thuốc Dưỡng thai hiệu NHÀNH-MAI hết sức hay, vì có biết thì làm cho tử cung trơn và nở, nên sanh đẻ rất dễ dàng mau lẹ, nhiều khi đứa nhỏ sanh ra rồi mà người mẹ không hay. Qui bà có thai thường hay hư thai dùng thuốc nầy, tôi dám bảo kiết không hư thai nữa. Hoặc lúc có thai người yếu sức, tay chưn mỏi mệt, bung trắng thai nổi, rang đa bung, lần thấn, đau lưng rang tức, hoặc thai động, hoặc hay ưa mửa, ăn uống không ngon, hoặc trệ thai, hoặc có huyết dư, uống thuốc nầy hiệu nghiệm như thần lúc sanh đẻ không điều chỉ trở trở. Uống nội trong hồi hộp là đủ, giá mỗi hộp 1p.00. Khắp nơi có bán. Tiệm Nguyễn-bị-Kỉnh, tiệm Á Đông góc chợ mới, và các gare xe điện có bán. Mua sỉ do nơi nhà thuốc NHÀNH - MAI, 298 Paul Blanchy. Boîte postale N°63 Saigon.

THUỐC
ĐAU RĂNG hiệu NHÀNH-MAI
Dầu đau nhứt thế nào dùng trong 15 phút hết đau.
Giá mỗi ve 0p.20.

SAVON VIET-NAM
Tốt hơn hết

Nhà chế tạo:
TRƯƠNG-VĂN-BỀN

Van - Chuong

Vài trương xã-hội-học

LUẬT SANH - TỒN

Huxley, một nhà bác-học trứ-danh bên Anh, có viết một cuốn sách có giá trị khảo về cái địa vị của loài người trong cõi tự nhiên. Ông đem so sánh kiếp sống của loài người với kiếp sống của loài vật.

Theo ý ông, lúc con sâu còn nhỏ, cái vỏ bao bọc nó vẫn vừa với thân nó: Rồi, ngày tháng lần qua, nó lớn lớn lên, nó xé cái vỏ nhỏ đi để tìm chỗ bao-bọc lấy thân bằng một cái vỏ khác cho đúng với hình dạng của nó bây giờ. Mỗi lần nó thay hình đổi dạng là mỗi lần cái vỏ ngoài cũng thay hình đổi dạng theo.

Loài người cũng vậy. Lúc còn nhỏ, trí hoá còn non, nên chưa được thấy xa hiểu rộng. Lần hồi lớn lên, hoặc nhờ sự giáo dục, hoặc nhờ sự kiến văn mà trí hoá mới được mở mang thêm nhiều, nghĩa là loài người được tiến bộ văn minh.

Hay là nói một cách khác: mỗi lần loài người được tiến-bộ văn-minh, là mỗi lúc khỏi óc phải trải qua cuộc thay hình đổi dạng vậy.

Cho nên căn-cứ vào lịch sử mà xét đoán, thì thấy loài người tiến bộ văn-minh mãi không ngưng và tự đặt mình vào một cái hoàn cảnh không nhứt định được.

Từ ngày khoa-học xuất đầu lộ-diện ở lịch sử trên thế giới khỏi óc của loài người cứ biến đổi mà gây ra nhiều cái phong trào cách mạng dữ dội, đánh đổ tất cả nền nếp cũ kỹ những thành-kiến hẹp hòi, mà khai sáng ra một cõi đời mới mẻ lạ lùng, như ta thấy bây giờ đó.

Sự thay đổi ấy rất tự nhiên, được kết quả tốt đẹp mà không có gì làm trở ngại khó khăn. Con sâu cũng phải trải qua cuộc thay đổi ấy. Loài người cũng không tránh khỏi được cuộc thay đổi ấy. Có đều chúng ta nên chú ý rằng dầu ở con sâu hay ở con người, sự thay đổi ấy bao giờ cũng làm tại cho cơ thể bao giờ cũng làm cho cơ thể bị thương bị tổn.

Nói về loài người, cuộc thay đổi ấy hoàn-toàn thiên về tinh-thần trí-thức, thường gây ra nhiều cuộc cách-mạng ghê gớm, làm hao tài tổn của và tánh mạng của người kể không xiết được.

Như trên kia đã nói, cuộc thay đổi nầy thuộc về lẽ tự nhiên, nên mỗi người sanh trong xã-hội đều tự nhận có một cái nghĩa-vụ thiêng liêng, là phải đem hết tài-lực của mình mà giúp cho cuộc thay đổi ấy, cuộc không-hoàng cần thiết ấy được chóng kết-liễu; họ phải gắng sức khám phá những sự-vật cũ-kỹ để cho mau-chóng là khoan nghĩ tới những cái kết quả biến nhiên sau những lúc khảo cứu rồi cũng phải xem khoa học mà hãy cứ xem xét cái địa vị của loài người thôi, sẽ thấy ngay như nói quyết nhiên không có quan hệ chi đến ngoại cảnh cả.

Theo lời của giáo sư Perty, các nhà triết học khi xưa đều nói rằng con người không có quan hệ chi đến quả địa cầu nầy, nó là một bánh khách do cái quyền lực thiêng liêng đặt để trên đó. Nay thì khác loài người không phải là một con vật ngẫu nhiên bị đem để trên quả địa cầu, nó theo mạng lịnh của những công lệ thiên nhiên mà tiếng hóa theo quả địa cầu và nhứt như phải tùy theo cái quang cảnh ở quanh mình. Ưng chỉ giải quyết được một vài phần thôi.

Bấy giờ đây, cái vấn đề trong yếu hơn hết là làm sao tìm cho ra nguồn cội tông tích của loài người. Về vấn đề nầy, các nhà bác học khi xưa đều chịu cho là khó giải quyết, vì nó đã vượt ra ngoài cái giới hạn của khoa học và cái phạm vi trí thức của loài người. Làm thế nào, trong một thời gian rất ngắn, nhờ sự tiến bộ về tinh thần trí thức mà loài người tìm ra được một điểm yếu sáng ở cái nguồn gốc, trong buổi sơ sanh mù mịt của mình?

Thật vậy, trong những cái yếu điểm văn minh tiến bộ của lịch sử thiết tưởng chỉ có sự truy tầm ra được cái nguồn gốc tự nhiên của loài người và cái địa vị của loài người ở vũ trụ là đắc sắc mà thôi. Mà sự truy tầm đáng gọi là một sự phát minh quan hệ lớn lao hơn hết ở khắp thời đại của lịch sử vậy.

Các nhà bác học đời nay đã gia tâm nghiên cứu về chỗ đó. Họ thường bảo nhau rằng bao giờ họ tìm được cái nguyên lai của loài người thì họ mới chịu nhận đó là một công trình vĩ đại có ảnh hưởng sâu xa đến cái quan niệm của loài người đối với vũ trụ. Và nhờ có khoa học mà họ được đạt đến cái mục đích cao xa tối trọng như ngày nay.

Trong một bài giảng về cái nguyên lai của loài người, giáo sư Hackel người Đức có cắt nghĩa rằng: từ xưa đến nay, loài người mắc phải hai sự lầm lạc mà gây ra nhiều điều trở ngại cho sự tiến bộ văn minh.

Trước hết, người ta cho rằng trái đất là trung-tâm-điểm của vũ-trụ, và loài người sanh ra trong vũ-trụ phải lấy đó làm gốc. Nhưng ở giữa thế-kỷ 16, có nhà thông - thiên học Copernic đã đánh được cái thành-kiến ấy, và chủ trương rằng trung tâm điểm của vũ trụ là mặt trời, còn trái đất chỉ xây trôn theo mà thôi. Cái thuyết của Copernic ban sơ làm cho thiên hạ buồn do bất tình dữ lắm. Nhưng các nhà bác học sau nầy, sau một lúc tìm tòi suy xét rồi cũng phải nhìn nhận cho cái thuyết đó là đúng lẽ vững vàng.

Sự lầm lạc thứ hai cũng còn mãi đến hôm nay. Theo người ta suy nghĩ thì loài người là trung tâm điểm của vạn vật hữu hình, vì nó là cái biểu tượng của đấng Tạo hóa. Những công cuộc mà đấng Tạo hóa sắp-đặt ở thế giới nầy là để vào giúp cho sự cần dùng của loài người vậy.

Cái thuyết ấy xem ra cũng có lý một đôi phần. Chúng ta khoan nghĩ tới những cái kết quả biến nhiên sau những lúc khảo cứu rồi cũng phải xem khoa học mà hãy cứ xem xét cái địa vị của loài người thôi, sẽ thấy ngay như nói quyết nhiên không có quan hệ chi đến ngoại cảnh cả.

Theo lời của giáo sư Perty, các nhà triết học khi xưa đều nói rằng con người không có quan hệ chi đến quả địa cầu nầy, nó là một bánh khách do cái quyền lực thiêng liêng đặt để trên đó. Nay thì khác loài người không phải là một con vật ngẫu nhiên bị đem để trên quả địa cầu, nó theo mạng lịnh của những công lệ thiên nhiên mà tiếng hóa theo quả địa cầu và nhứt như phải tùy theo cái quang cảnh ở quanh mình.

Ngày nay, nếu ta dựa vào khoa học và những sự phát minh hiện thời, nếu ta bỏ tất cả những cái thành kiến của mấy người đời trước mà tìm cho ra cái địa vị của loài người ở trong vòng vạn vật hữu hình, thời ta lại thấy sự thật trái hẳn với cái thuyết trên kia.

Ta sẽ thấy rằng nhờ sức lực của mình, nhờ trí hóa của mình mà loài người lại dính liu mật thiết với cõi tự nhiên ở quanh mình có khi nhờ sự tiến bộ về sức lực và trí hóa ấy mà được tiến lên cao hơn nữa.

Khi xưa, các nhà triết học không chịu nhìn nhận sự quan hệ mật thiết của loài người với cõi tự nhiên.

Họ cho cõi tự nhiên là một cái trở lực gàn trở bước đường tiến hóa của loài người. Lẫm lúc họ cả tiếng cho cõi tự nhiên là một món thuốc độc giết chết cái tinh thần của loài người vừa cõi tự nhiên ấy, ta thường gọi là vật chất đó.

Người đời rất khinh thường vật chất. Những người ấy thường lại là những nhà tôn giáo mô phạm. Họ ngắm trong vũ trụ bằng cặp mắt của nhà tôn giáo, rồi họ cho rằng vật chất bao giờ cũng nghịch hẳn với tinh thần.

Ngày nay, cái quan niệm cũ-kỹ về vật chất đã bị đánh đổ đi rồi. Cái nghĩa vụ cao quí của người đối nay không phải khắng khẳng chê đề mạt xát vật chất. Phải hiểu biết nó, phải quản thúc nó, phải lợi dụng nó để mưu đường hạnh phúc chung cho cả nhơn và đoàn thể. Cũng trong lúc ấy, loài người vẫn phải gắng sức hoạt động, chiến đấu mãi không ngưng.

Xã hội lúc nào cũng phải điều đứng vì một cuộc tranh phuông. Mỗi người trong xã hội đều phải gắng sức như nhau, dan tay dưng đỡ nhau để dựa nhau vào cuộc tranh phuông ấy. Mục đích là để giải thoát ra ngoài vòng áp bức của cái thế lực thiêng liêng vậy.

Cái ác tranh phuông, mỗi cá-nhân cần phải có. Có không phải để sát hại kẻ khác mà mưu cầu một cuộc đời êm ấm riêng cho mình. Mà có, để dự bị một cuộc chiến đấu vì công ích công lợi.

Bao giờ loài người có các quan niệm sáng suốt ấy mới xa lần được cái thủ-tánh của mình, và khỏi phải tòng phục những cái thế lực thiên liêng ở ngoài cảnh. Đồng thời một cuộc đời thần-tiên sẽ mọc đó mà phát hiện ra. Nó phát hiện ở chỗ thực-tế. Nó không còn thuộc về trí tưởng-tượng nữa. Nó không phải là cái ơn huệ của đấng Tạo-hoá ban cho. Nó là cái kết quả của một cuộc chiến-đấu và cũng của nhân loại ấy.

Trong bài sau, tôi nói về cách thức dự bị của loài người để tiến vào cõi thần tiên ấy.

TRƯƠNG-LẬP-TẠO

RỪNG VĂN

Vận-văn

Cách thơ Võ cùng Hồi-văn
Cảm cảnh sơn thủy buổi chiều trong nơi đất khách

(Tiếp theo)

Điệu « Sơn khê tẩu mã » hai bài

I

Chiều hôm cảnh rộn khách đông tây.
Ầy nước non chia đó đây.
Nữa đèo hút gió,
Lần biển tuông mây,
Trăng lồng sóng giãi,
Khói vần thành xây.

Ngày nay, nếu ta dựa vào khoa học và những sự phát minh hiện thời, nếu ta bỏ tất cả những cái thành kiến của mấy người đời trước mà tìm cho ra cái địa vị của loài người ở trong vòng vạn vật hữu hình, thời ta lại thấy sự thật trái hẳn với cái thuyết trên kia.

Ta sẽ thấy rằng nhờ sức lực của mình, nhờ trí hóa của mình mà loài người lại dính liu mật thiết với cõi tự nhiên ở quanh mình có khi nhờ sự tiến bộ về sức lực và trí hóa ấy mà được tiến lên cao hơn nữa.

Khi xưa, các nhà triết học không chịu nhìn nhận sự quan hệ mật thiết của loài người với cõi tự nhiên.

Họ cho cõi tự nhiên là một cái trở lực gàn trở bước đường tiến hóa của loài người. Lẫm lúc họ cả tiếng cho cõi tự nhiên là một món thuốc độc giết chết cái tinh thần của loài người vừa cõi tự nhiên ấy, ta thường gọi là vật chất đó.

Người đời rất khinh thường vật chất. Những người ấy thường lại là những nhà tôn giáo mô phạm. Họ ngắm trong vũ trụ bằng cặp mắt của nhà tôn giáo, rồi họ cho rằng vật chất bao giờ cũng nghịch hẳn với tinh thần.

Ngày nay, cái quan niệm cũ-kỹ về vật chất đã bị đánh đổ đi rồi. Cái nghĩa vụ cao quí của người đối nay không phải khắng khẳng chê đề mạt xát vật chất. Phải hiểu biết nó, phải quản thúc nó, phải lợi dụng nó để mưu đường hạnh phúc chung cho cả nhơn và đoàn thể. Cũng trong lúc ấy, loài người vẫn phải gắng sức hoạt động, chiến đấu mãi không ngưng.

Xã hội lúc nào cũng phải điều đứng vì một cuộc tranh phuông. Mỗi người trong xã hội đều phải gắng sức như nhau, dan tay dưng đỡ nhau để dựa nhau vào cuộc tranh phuông ấy. Mục đích là để giải thoát ra ngoài vòng áp bức của cái thế lực thiêng liêng vậy.

Cái ác tranh phuông, mỗi cá-nhân cần phải có. Có không phải để sát hại kẻ khác mà mưu cầu một cuộc đời êm ấm riêng cho mình. Mà có, để dự bị một cuộc chiến đấu vì công ích công lợi.

Bao giờ loài người có các quan niệm sáng suốt ấy mới xa lần được cái thủ-tánh của mình, và khỏi phải tòng phục những cái thế lực thiên liêng ở ngoài cảnh. Đồng thời một cuộc đời thần-tiên sẽ mọc đó mà phát hiện ra. Nó phát hiện ở chỗ thực-tế. Nó không còn thuộc về trí tưởng-tượng nữa. Nó không phải là cái ơn huệ của đấng Tạo-hoá ban cho. Nó là cái kết quả của một cuộc chiến-đấu và cũng của nhân loại ấy.

Trong bài sau, tôi nói về cách thức dự bị của loài người để tiến vào cõi thần tiên ấy.

TRƯƠNG-LẬP-TẠO

Nhiều ít mối sanh tình cảnh.
Kiều Lam chẳng thuốc chi say.

II

Say chi, thuốc chẳng phải Lam Kiều,
Cảnh cảm tình sanh mối ít nhiều.
Khói xây ngut ngut,
Trăng giãi xiên xiên.
Mây tuông mù mịt,
Gió hút hắt hiều.
Đây đó da chia non nước,
Tây đông cảnh rộn hôm chiều.

∴

Điệu «Phong-lạc Mai-hoa» hai bài

I

Chiều rộn khách đông tây,
Nước non chia đó đây.
Đèo hút gió,
Biển tuông mây,
Trăng sáng giải,
Khói thành xây.
Nhiều ít mối sanh tình cảm cảnh
Kiều Lam phải chẳng thuốc chi say ?

II

Thuốc chẳng phải Lam-kiều,
Tình sanh mối ít nhiều,
Khói ngut ngut,
Sóng xiên xiên,
Mây mù mịt,
Gió hắt hiều.
Đây đó da chia non nước ấy,
Tây đông khách rộn cảnh hôm chiều.

∴

Điệu « Tứ tự liên hành » hai bài

I

Nữa đèo hút gió,
Lần biển tuông mây,
Sóng lồng trăng giãi,
Thành vần khói xây.
Khách đông tây,
Rộn đó đây,
Nhiều ít mối sanh tình cảm cảnh.
Kiều Lam phải chẳng thuốc chi say ?

II

Khói xây ngut ngut,
Trăng giãi xiêu xiêu,
Mây tuông mù mịt,
Gió hút hắt hiều.
Cảnh Lam-kiều,
Tình ít nhiều
Đây đó da chia non nước ấy,
Tây đông khách rộn cảnh hôm chiều.

∴

Điệu « Xuân-thảo-du » hai bài

I

Chiều rộn cảnh đông tây,
Nước non chia đó đây,
Nữa đèo hút gió,
Lần biển tuông mây,
Sóng lồng trăng giãi,
Thành vần khói xây.
Nhiều ít mối sanh tình cảm cảnh,
Chẳng thuốc chi say.

II

Say chẳng thuốc Lam-kiều,
Tình sanh mối ít nhiều.
Khói xây ngut ngut,
Trăng giãi xiêu xiêu,
Mây tuông mù mịt.
Gió hút hắt hiều.
Đây đó da chia non nước ấy,
Cảnh rộn hôm chiều.

(Còn tiếp)

H. M. Đ. N.
(Mùi-Đời tục n-31

Hát nói à-đào

Vịnh ông Gia-phú-Nhi

Ho Gia-phú xưa vui nông-phổ,
Cung tiêu-diêu giang ruổi lại ngoài vòng.
Mười bốn năm ngành lại non sông
Coi bá đề anh hùng ngơ cuộc thế
Khi đắc chí ra tay kinh tế,
Đường duy tân gây dựng biết bao công
Vào tu văn, nào luyện vỏ, nào chí nghệ, nào hưng công, nào kháng nghị trên đàn diễn thuyết, nào đối phó với nước quấn hùng,
Cho tổ quốc thoát vòng nô lệ.
Y-đai-lợi ngày nay nơi quốc tế,
Đường vàu minh thanh tri kiến chi ?
Do ông là mặt anh tài.

Vịnh ông Tôn-Trung-sơn

Tân Tổng-lý tài cao rất mực.
Buổi Vân-lôi gia sức kinh-luân
Cuộc « Hưng-Trung » gây dựng trải bao xuân.
Đầu nguy-hiểm gian-truân nào sá quản
Bốn trăm triệu quốc dân giống Hán
Phạm vi vào ba nghĩa lớn « Tam dân »
Những mong cho giải phóng nhơn quần
Dân sanh với dân tộc, dân quyền là thế thế.
Ghi sử sách danh thơm còn để,
Tiếng Trung-sơn trong bốn bể dồn vang.
Một nhà tế thế an bang.

BÌNH-DI

Biển Văn

ĐỐI LIÊN

Đề rạp hát bộ

Giác mong kha lương (-) hồn phú quí
Bức tranh văn cẩn (-) nét tang thương

Đồng thân mừng tiệc thọ bấy mươi

Trong làng năm ấy có bốn ông già cùng vạng lão 70 vẻ mùa xuân

Tuần phật độ làng xuân, một cụ lại hai, ba, bốn cụ.
Thân trang mừng tuổi thọ, bấy mươi rồi tám, chín, mười mươi

Quốc dân viếng một nhà chí sĩ thác tại nơi đất khách

I

Muôn dặm khôn chiêu hồn chí sĩ
Ngàn thu còn để tiếng văn hao.

II

Chí những vì trên nước dưới nhà,
bao quản giang hồ lưu lạc
Thân dầu gởi quê người đất khách,
sá chi lữ thân bơ vơ.

III

Những tưởng trăm năm, giọt máu hữu tình vì đất nước ;
Nào đè một phút, nắm xương vô địch mặc non sông !

IV

Bốn biển khóng nhà, chàm đề nhúng tay vì việc nước;
Giữa đường đứt gánh, tơ thừa chấp mối mặc đoàn em.

V

Hồn mang nặng lời thề, đẹp đất đội trời, linh xuống suối vàng khôn vở khóc ;
Tài cột phanh chí nặng, thương nhà như nước, lòng theo mây trắng chữa phai son.

VI

Giá còn nặng tiếng non, son sắt tấm lòng, đã nở vì tử đất Việt,
Trở nên đền nợ nước, biển dâu một cuộc, ngẫu sao cùng đội trời Nam !

HUYỀN - MẶC
(Mui-Đời)

Bình - phẩm văn xưa

VĂN CÓ CỐT CÁCH

(Tiếp theo văn cụ Trình Tuyên)

Tự cái tích của cụ thì tuy rằng rỡ vẽ đai cân, trải mũi chung đỉnh, mà nguyên nơi tâm của cụ thì :

« Trăng thanh, gió mát là tương thức :
« Nước biếc, non xanh ấy cố tri.»

Nên hiện ra lời văn đều thấy khí-cốt là chung đỉnh lạt mùi, đai cân phai vẻ.

Ta lại đọc thêm ít bài, ít câu nữa cho thêm rõ nơi tao-cốt của cụ :

« Nước non nào phải của ai đâu,
Nhiều hồng khanh cũng mặc dầu
Có chẳng dữ dang, không chẳng luy ;
Được chăng hận bíu, mất chẳng âu.
Anh hùng, người lấy tài làm trọng
Ăn đặt, ta hay thú có mầu.
Gẫm ấy gì phú vae Hán ?
Đồng giang thả một cần câu. »

∴

« Chẳng nên đề cũng chẳng nên dùng,
Lần thấu ngày qua luống nhọc công.
Quân tử mới hay nơi xuất xử,
Trượng phu cũng có chỉ anh hùng
Nhơn tài làm trọng, đời nào khó
Thiên hạ không tư, của ấy chung.
Cảnh cũ vẫn còn non nước cũ,
Chốn nào là chốn chẳng xuân phong ».

∴

«Hễ kẻ trêu người ắt phải lo,
Chẳng bằng vô sự ngày o-o.
Tay kia khéo nắm, còn khi mở
Miệng nọ hay cười, có lúc ho.
Ngẫm thuở được thở : mèo đuổi chuột ;
Đến khi thất hẻ : kiến tha bò.
Thôi thôi ... mới an nân lại,
Vô sự chăng hơn hữu sự ru ?»

∴

«Thị phi chẳng quản, mặc chê khen
Ngu dại chan chan tình đủ quen.
Cảnh cũ điên viên tìm chốn cũ ;
Khách nhân sơn giả dường thân nhân.
Nhà thông, đường cục lòng hằng mến.
Cửa lý, tường đào bước ngại chen.
Thế sự tuần hoàn hay đắp đổi,
Từng xem thoa phương một hai phen».

Nói tóm lại cái khí cốt của cụ là người đạo đức, người trọng hậu, người ưu mẫn, người độn thế, cho nên dùng thể cách mà làm văn thi hiện ra tư khí toàn những vẻ: hùng hồn, tuấn nhã, trầm uất, thanh cao. Sở dĩ khí hòa thuận chứa ở trong, thì vẻ anh hoa phát ra ngoài như vậy. Còn kể khác không sẵn có cái khí cốt ấy, mà cố ý đem từ khí ấy thốt ra văn chương, dầu cho uốn nắn sửa chữa khéo léo bậc nào, cũng không khỏi lộ ra tồn tướng.

Văn Nguyễn-hữu-Chỉnh

Nguyễn-hữu-Chỉnh đậu Hương-cống đời Lê-cảnh Hưng, cố tài kinh luân thao lược, mà ra đời nhằm lúc Vua Lê thật thế, chúa Trịnh chuyên quyền, mình chẳng được dùng, bất đắc chí mà thổ lộ ra những bài thi như vầy :

Tóc chen bài thử chữa danh chi
Thân bồi lá thân, thì hỏi thì !
Chữa trả chữa đền ân đệ tử ;
Thêm ngừng thêm tiếc chi nam nhi !
Kẻ yêu nên ít bề cao hạ ;
Người ghét càng nhiều tiếng thị phi.
Tay bẻ khôn hưng vừa miệng thế;
Giải lòng ngày thảo cậy thiên tri.»

∴

Cửa sổ buồn xem ngựa trắng qua,
Vừa khôn thì lại thấy vừa già !
Trước đã cậy lòng con cái ;
Sau còn nhớ đức mẹ cha.
Sông ở làng, sang ở nước,
Nơ nần lưt, đói nên ma.
Sắc không chứ ấy ân vàng thếp,
Nghĩ lại thì ra bằng cái hoa.»

∴

« Phân đành yên phận, chữa yên thân,
Vàng bạc còn chen đâm tục trần.
Trong hãy trù ơn bề cốt nhục ;
Ngoài càng luồng tưởng đạo quân thần.
Mình ta đã nghĩ ta vô luỵ :
Dạ chung còn hiểm chúng hất nhân.
Ay bởi vụng sanh hay lỗi số ?
May thiêng khôn biết mặt xây vần»!

∴

«Đã bẫn đâu là mất cố tri ?
Giàu sang tìm đến, khó tìm đi
Bạc đen dạ chúng, ta hay vậy :
Vàng đá lòng ta, chúng biết chi
Có phận ra người! nên gắp phận:
Lỗi thì là đứa vụng theo thì.
May ai nầy gặp, chăng mà chớ,
Lỡ bước lầm chơn cũng vậy vì »

∴

Thiệt chẳng một đứa dạy trần-trần.
Tài đức thua bên cả thánh thần!
Cả nọ mèo tha, đầy kẻ đuổi ;
Lợn kia cọp bắt, mấy người ngăn
Tham sanh vậy hiềm lòng ưu quốc
Ủy tử nên nhiều dạ ái thân.
Chữ Phủ mới hay đề chữ Quí,
Chẳng tin thì hãy bắt đồng cân.»

Đọc mấy bài trên đây, chẳng ấn diễn giải, cũng đủ thấy cái khí cốt của ông Công Chính là người chí vẻ công danh mà không toái chí, cho nên hiện ra cách văn chương toàn những vẻ ưu sầu phẫn uất, khác dưa với cái thái độ vui trời biết mạng, cái vẻ văn chương tự nhiên của cụ Trình Tuyên.

(Còn tiếp)

HUYỀN-MẶC

Thừa giấy vẽ voi

Quảng cáo đặc biệt

Mấy có nữ giáo viên lập trường tư dạy học ở con gái, dân tộc quảng cáo ai biết tương người Annam. Kẻ đó là có ông thầy thuốc phong tình dân tộ quảng cáo để áp đi, cứ con nỡ ra một bảng chữ đầu của tờ quảng cáo trường nữ - học kia. Người coi đọc luôn như vầy :

« Trường nữ-học M... tại nhà số 25 rue... Saigon... chuyên trị những chứng : bạch-trược, bạch đái, dương mai, trĩ, lậu v.v..»

Đầu một nơi, đít một nẻo, mà giáp lại thành liền, rõ-ràng là một tờ quảng cáo đặt biệt. Nhà hoạt kế nói rằng: Nếu mấy chữ «Chuyên trị những chứng...» đổi qua là «Chuyên dạy những khoa..» thì đúng.

LIÊU-VIÊN

MỤA CÙLÀ THIỆT NGUYỄN-VĂN-TRI MỚI CHẮC ĐƯỢC THỨ THỆT

COMPAGNIE INDOCHINOISE DES TABACS — SAIGON

ĐAU BAO TỬ
(DẠ DẦY)

Đau ruột ruột và những chứng đau bụng chỉ có thuốc

DƯỠNG-TỲ-HOÀN

Biệu ÔNG TIÊN là hay hơn hết và giúp thêm sức mạnh cho sự vận động mau tiến hóa vật thực

Những chứng đau bụng như : đau bụng vất, đau bụng kinh-niên, đau bụng máu, đau bụng bón, đau bụng kiết, đau bụng sên lái v..v... Là tại : bao tử hư nhược hay là ăn đồ ăn sống sít độc-địa Bao tử (dạ dầy) là nơi chứa những vật ăn, không đủ sức vận động tiêu hóa, vật ăn ứ trong bao tử mà thành ra hôi-uất, no hơi, sinh ruột, đau bụng như trên đây. Người bịnh rất đau đớn khó chịu, ăn uống không biết mùi, lâu ngày thành sên lái, hoặc mọc mục ở trong (dạ dầy), hoặc thủi ruột, lâu ngày chứng nào càng nguy hiểm thêm chứng nầy.

Chúng tôi đem hết tài học thực hành mà chế ra viên thuốc DƯỠNG-TY-HOÀN nầy, nam-phụ lão ấu, ai có mấy chứng đau bụng như trên dùng đến sẽ thấy sự hay trước mắt.

Ve nhỏ uống 4 bữa, Op.40 ; ve lớn uống 10 bữa Op.80.

BỊNH HO

Trừ bịnh ho lao, và thổ huyết ra, qui ngài dùng đủ thứ thuốc rồi mà không hết như : ho gió, ho phong, ho siễng, ho cảm, ho ban, đàn bà có thai mà ho, con nít cảm gió ho, ho có đàm cũng không dám dùng đến thuốc HO BỔ PHỔI hiệu ÔNG-TIÊN, trong 5, phút đồng hồ qui ngài sẽ khen tăng vô cùng, thuốc hiệt sức hay vì dùng toàn chất bổ phổi mà trị bịnh ho. Mỗi gói giá Op.10.

CẢN KÍP

Khi nào đứa nhỏ cảm gió, ăn mình, sổ mũi, muốn có ban trái nóng mê mang hay khóc đêm, đổ mồ hôi trán, con mắc lư dừ nếu không biết lựa thuốc cho nó dùng sẽ hại đến tánh mạng, mau tìm cho dặng THỔI-NHIỆT-TÁN hiệu ÔNG-TIÊN cho dùng trước sau trong 10 phút hết liền, chắc như vậy, chúng sơ dám làm cam doan, giá thật rẻ mỗi gói.....Op.10

NGƯỜI KÉN XỔ CÁCH NÀO ?

Dùng THUỐC XỔ hiệu ÔNG-TIÊN cũng dang vì không hôi không dăng không đau bụng bất luận no hay đói, tức xô cũng việc ăn uống như thường, khỏi cần kiên cữ, xô vô sở đam đanh, phòng đơ, sên lái uống ít thì nhuận trường và mau tiêu hóa vật thực lại trừ dặng những bịnh như : thũng, kiết chảnh nước, bồn bung, dày da bụng, ho, bón, ban, tê và phong đàm. Mỗi gói uống dặng 5-3 lần giá..... Op.10.

Các thứ thuốc hiệu ÔNG TIÊN, có bán khắp nơi trên 800 nhà đại-lý.

NHÀ THUỐC

ÔNG TIÊN

Annam dược phòng

82 - 84 - 86, Rue Paul Blanchy Prolongée, PHUNHUAN — SAIGON

Nên nhớ : **Cùlà Ông-Tiên, hay hơn hết.**

Những món hàng đặc biệc

CỦA HÃNG **AUTO-ACCESOIRES**

Maison Didier 61, Rue Pellerin
— SAIGON —

BINH DÙNG ĐI BẮN

Binh có tiếng « 1000 giờ »

FLASH 4 lực điền rưỡi

Dùng dặng lâu gói niêm hoàn toàn

6 $ 50

Bề cao : 165 ly tây — cân nặng : 1 kilo 870

ÂY LÀ NHỮNG BINH HIỆU « HELLESENS »

CÀ HOÀN CẦU ĐIỀU THÍCH DÙNG

Binh **POLAT** 4 lực điền rưỡi

Để trong túi áo dặng

1 $ 95

Bề cao : 75 ly tây — cân nặng : 390 gờ ram

Hai thứ binh đó gắn vô đèn nào cũng dặng

NHÀ THUỐC

BẢO-NAM-DƯỜNG
CẦN THƠ

Bảo-nam Bạch-trược-hườn

Thuốc trị bịnh đau lậu. Hay nhứt hoàn cầu

Và chăng từ lâu nay tôi thường nghe thấy nhiều người mắc phải chứng bịnh lậu, đã có nhiều phương thuốc mà điều trị; Nhưng phần nhiều người có bịnh không gặp được thứ thuốc nào cho có công-hiệu.

Bởi thế nên tôi chẳng nệ công khó nhọc lấy hết thì mọn rồi công nghiên cứu, kinh-nghiệm đã nhiều năm, từng trị dặng biết bao nhiêu bịnh, quả thấy sự công-hiệu của thứ thuốc BẢO-NAM BẠCH-TRƯỢC HƯỜN nầy.

Thật là một thứ thuốc trị bịnh lậu hay độ nhứt không có thuốc nào bì kịp.

Thuốc nầy tánh chất hòa bình không có công phạt, và không có hại về dường sanh dục. Chứng bịnh bất câu đau lâu mau nặng nhẹ, hoặc mới ra đâm đề bề uống đến thuốc nầy từ trong ba ngày thì thấy mủ và sự nhức nhối trong lỗ tiểu và đái rắt, đều được giảm bớt 10 phần hết 7, 8 phần, uống tiếp luôn thì được tuyệt dứt căng bịnh, mà lại tránh khỏi về sau bịnh trở lại và không đau chứng trở khi.

Nên lưu ý

Còn người nào lúc đương đau phải nên kiên cữ việc vợ chồng bởi vì người đàn bà vì, đó mà sanh ra huyết bạch uniêu, rồi lâu ngày sanh bịnh đau tử cung và phải cử đường dâm dục với bề ngoài vì sợ e rồi gặp những người đàn bà nào không được sạch sẽ hay là có bịnh, rồi thọ nhiễm độc thêm thành ra bịnh trở lại nhiều.

Cách dưỡng bịnh

Mỗi ngày phải bơm nước thuốc vô trong lỗ tiểu điều đặng rửa rày cho sạch ở trong lỗ tiểu, mỗi ngày phải làm hai lần, sớm mai và chiều. *Cách bơm thuốc* vô lỗ tiểu, sót nửa muốn café thuốc để vô trong cai thao hoặc là cái chi cho được sạch sẽ chỉ nước sôi vô trong đó nửa litre quá, hoặc ra cho đầu, để những nước cêu ấm ấm lấy ống bơm, bơm vô lỗ tiểu, khi bơm nước vô lỗ tiểu lấy ngón ay bịch lỗ tiểu lại một chút rồi buôn ra cho nước chảy ra, làm được như vậy mỗi buổi sớm mai 7, 8 lần, mỗi ngày phải làm như vậy cho đến ngày lành bịnh, dùng thứ ống bơm thứ hàng ngon cũng cái, như ống ống thực nước vậy, các nơi tiệm thuốc tây có bán hoặc dùng cái ống bơm, thứ mà người ta thường dùng bơm dưng dai nhen cũng dặng, nếu dùng ống bơm thứ lớn nầy không nên treo cao quá mức thước tây. Nên nhớ: mỗi ngày phải tắm hai lần, quần áo mỗi ngày thay hai lần, khi giặc quần áo phải cầu nước sôi mà giặc. *Mới đầu cẩn thận*: khi đi tiểu xong rồi hay là lúc bơm rửa chỗ đau, hoặc tay có rờ rẫm nhằm chỗ đau thì nên nhớ lấy savon rửa tay cho sạch, phòng để tránh khỏi vi trùng dính vô con mắt, là vì có người đau bịnh nầy không giữ sạch sẽ làm vương vi-trùng vô trong con mắt thành ra đau chứng con mắt, ấy là một sự nguy hiểm lắm, có khi phải đui mắt nữa.

Người bịnh ban đêm chẳng nên thức khuya phải ngủ cho sớm là không nên làm công việc nặng nề hay là chơi thể thao cũng là đi xe máy.

Cử ăn

Thịt bò, cua đinh, gà, ngỗng, bồ câu, cua biển, cơm tấp, đồ cay cáng, rượu uoạc bánh chi bằng bột nếp. Hai bịnh khỏi cử ăn nữa.

Cách dùng thuốc

Thứ thuốc huờn số 1. Uống mỗi đêm đi ngủ uống 100 huờn, bịnh nặng hay là hai mươi ngày là đem uống 140 huờn mỗi đêm, kế sau mỗi đêm uống 10 huờn, uống với nước trà. *Huờn thuốc số 1* nầy uống vào đuổi những độ độc và giết hết vi-trùng trục xuất theo đường đại tiện và tiểu tiện mà ra.

Huờn thuốc số 2, sớm mai 7 giờ uống một lần, chiều 4 giờ uống một lần, mỗi lần uống 20 huờn, uống với nước sôi.

Hai thứ thuốc nầy không KỴ HẠI Một hộp uống dặng 5 ngày

Giá 1 hộp là... 1$50

Khắp nơi có trữ bán (1317)

HỌC CẮM BÁNH XE HƠI

Mau giỏi — Thì mau
Giá rẻ hơn các nơi

TRƯỜNG XE HƠI

95 bis, Đường Lagrandière — SAIGON

TRINH - HƯNG - NGẦU

Chủ trường lãnh dạy

« TRƯỜNG CỦA TRINH-HƯNG-NGẦU TỐT VÀ DẠY GIỎI HƠN HẾT » LỜI KHAI CỦA ÔNG CHÁNH SỞ XÉT XE HƠI TÒA.

Học trò Lục-tỉnh có nơi ăn ở tại trường

THUỐC HO

MẬT SAMSON

Là thứ thuốc có thử nghiệm bởi các hương y đại danh chia ra nhiều số để trị các thứ ho, bất cứ là chứng nào, nếu dùng MẬT SAMSON thì thấy hiệu quả liền. Lại MẬT SAMSON chuyên trị nội tâm, nên ai đau ngực mà phục MẬT SAMSON là thấy khoẻ mạnh; đã có nhiều lời thơ khen tặng, xin hãy dùng thử thì sẽ được vừa ý.

Mỗi ve 150 grs... 0$60

Ai ở xa muốn mua xin viết thơ mà rõ người bịnh đến ông hay đến bà y hay trẻ, bao lấy hay mới, và gởi cho mandat, liền tại :

Nguyễn văn Bảo Antoine
129, rue d'Espagne — SAIGON

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐƯỐC-NHA-NAM N 199

KHÍ HUYẾT ANH HÙNG

PHÚ - ĐỨC

Ông ấy, theo lời ông nói thôi thì bây khai cho xong kẻo chết, vì Huỳnh-Long chẳng phải là hạ con gì của ông mà.

— Vẫn biết, song le không phải tôi vì Huỳnh-Long ma thôi đâu, tôi vì xã-hội nữa; nếu Huỳnh Long bị bọn nầy bắt rồi thì còn ai giúp ông Hoàn-ngọc-Ẩn trừ bọn cướp.

Người sếp phơ lất đầu thở ra mà thầm rằng: « Ta không để lão già khốn nạn này đơi coi bọn Thanh Long xử ông làm sao sẵng ra vô đó 3 giờ. Thạch Long đi rồi Hắc Hổ vào phòng giam Lý Thạch ngồi cùng bạn nói tăng : « Ấy, thằng già khốn nạn nầy mới ra vào hang cọp có biết sống chết tay không ? »

Lý Thạch ngồi ngay vào mặt Thanh Long mà nói rằng : « Tôi biết sơ lược chỗ sào khoái, nhưng tôi không biết anh muốn bắt tôi về đây làm gì ?

— A hà, mi khéo giả ngỡ thì thôi. Mi là một người Giang-Ô một của bọn ta mà mi không ngờ hay sao ?

— Không có gì đáng coi là thú, anh hãy xét lại, tôi bị đánh lẽ tự nhiên tôi phải kiếm người trừ tên cướp ấy. Lấy việc đó mà anh thù tôi thì là không chánh đáng. Tôi muốn biết bọn ăn cướp do anh lãnh đạo có phải là mấy người anh hùng hào kiệt ở đây ?

Thanh Long cười gằn mà rằng : « Lão già khốn nạn! Mi mới nói được câu đó. A ha, ta cho mà anh hùng gì ! Thạch Long hỏi nữa.

— Không, ăn cướp cũng có hai hạng chứ. Nếu tôi không lầm ông Hoàn-ngọc-Ẩn anh hùng hào kiệt trên đời có một, trước kia cũng có đi ăn cướp kẻ mà! Cũng có hạng ăn cướp đánh nhà giàu độc-ác bất chấp lấy tiền bạc thì cho kẻ nghèo túi tang nầy không đến nỗi cùng chung cho ghét hay là có tôi với xã hội.

— Ăn cướp mà không có tôi với xã hội. Mi nói nghe !

— Theo tôi, giàu có mà độc-ác bất nhơn, những người ấy có tội với xã hội, còn ăn cướp đánh tang nhà giàu bất nhơn ấy lấy tiền chia cho nhà nghèo là làm việc phải. Tôi muốn biết anh lập đảng ăn cướp để lấy tiền cho anh hay là vì kẻ nghèo.

— Nào, ta không phải tốt mà về đây để cho mi tra hỏi ta mà trái lại ta tra khảo mi coi mi có gan chịu đòn không chỉ chỗ ở của Huỳnh-Long chăng ?

— Tôi không biết chỗ ở của Huỳnh-Long ?

— Giặc mà chẳng chịu khai ra phải không ?

— Tôi không biết.

— Đi được.

Thanh-Long liền day nói với Hắc-Hổ rằng : « Mi hãy để thằng già nầy xuống lấy cũ mấy dầm, vào gốt chơn nó cho ta coi nó. Thanh như ta, nó sẽ là nhứt thông đến ốc, nhưng không chết nó và không đổ máu.

Lý Thạch nghe Thanh Long nói thì thất sắc mà rằng : « Ô ! Tôi chẳng phải không biết sao nhưng an day đánh tôi đến chết thì tôi nguyền cần rằng mà chi ? Anh làm việc rất độc ác trời cho có mắt, rồi ngày sau anh ăn năng rất muộn. Nếu anh phải là một người anh hùng thì có sợ gì một đứa con nít là Huỳnh-Long với một ông già là ông Hoàn-ngọc-Ẩn. » Thanh Long nạt rằng : « Nào, ta chẳng cho mi nói nữa, mau lấy cũ mấy cho bửa đặp vào đầu ta chớ không phải vừa. Nói đến đây Thanh Long day qua biểu gấc-Hổ ra tay.

Hắc Hổ vâng lời nắm cẳng Lý Thạch kéo ra rồi giơ roi lên chuyển hết sức mà đánh ngay vào gốt. Sau một tiếng cốc Lý-Thạch trơn trắng đôi mắt chỉ còn thấy trong trắng gan lót ra khỏi vành kêu trên một tiếng, trong lúc đó Lý Thạch nghe nhức trên đầu dường như bị vỡ ốc đôi mà không còn thấy gì khác hơn là hào quang tứa lóa ra. Thanh Long cười sản sắc, giong cười ngoa rất ghê gớm, không chúc động lòng thương mà lại vui cười.

Sau một trận cười Thanh Long hỏi : « Lý Thạch, mi có chịu khai hay không ? » Lý Thạch không cầm được nước mắt tự nhiên vì sự đau đớn mà chảy ra cho thể không phải ông muốn khóc. Thạch lất đầu nói tiếng nói nhỏ : « Ôi sự đau đớn nó khó quá, thường gia cam lòng cho chết. »

Tên sếp phơ thấy Lý Thạch bị đánh thì rớn óc cả mình, thoạt nghe Thanh Long tiếp nói : « Hãy nhét khăn vào miệng thằng già rồi bịt lại không cho nó la lớn, tiếng rồi sẽ tiếp đánh. » Hắc Hổ vâng lời làm theo lời dặn rồi cầm cũ mấy lên xang xuống gốt chơn đau một cái cốc thứ nhì. Lý-Thạch cũng trơn trắng vẫy vùng rên siếc ập ứng trong miệng.

Còn nữa

Chiu làm giấy cam kết không hết bịnh không lấy tiền, hoặc chưa khoản

Trị bồn thứ lậu bá phát bà trúng

Là thuốc trị bịnh phong tình và

BÒ Á-PHIỆN

Của hiệu TIÊU THÂN-TIÊN, ở Tonkin gửi lại bào chế chẳng dùng côi Á phiện. Cách bổ giảm đã mất mà lại bổ, dầu cho lão nhược bực nào trăm ngàn người cùng không sai một. làm việc khoẻ mạnh vui vẻ như thường. chẳng sợ sanh ra bịnh gì hết, đi đường dùng trừ hút rất tiện

Một ve 100 hoàn giá 1p 00

Ve nhỏ 50 hoàn giá 0p.50

Hút it 2 cùng 3 ve đã bổ, ai mua dùng không công hiệu xin thối tiền lại chẳng sai. Có trử hàn tại gare Catinat Amiral Courbet N° 9. Rid. de la Somme 86. Amiral Courbet 43 và rue Vannier 74 Saigon, nơi tiệm đều có danh tiếng xưa nay. đông có bán thuốc hiệu TIÊU-THÂN TIÊN. ai mua cũng phải ngừa giả giả mạo. Còn bịnh dương mai cùng đau lâu ai bịnh nặng nhẹ bực nào uống thấy công hiệu liền, mau tuyệt nọc. Đường sanh dục càng thêm sung túc. Dương-mai 1 ve giá 1p. uống 7 ngày, đau lâu ve giá 0p.50 uống 2 ngày, lậu gì cũng phải tuyệt nọc. Nhiều tình làm đại-lý mấy trăm thơ khen tăng. Thuốc gửi lãnh hóa giao ngân, thơ và mandat gởi cho M. Lê-văn-Anh Commerant Boulevard Albert 1er 142 Dakao Saigon.

Cùng chư độc-giả

Bản báo phái viên là M. Đặng-hà-Hưng đi cổ động và thâu tiền báo ở hạt Rạch giá xin chư vị độc giả trong hạt sẵn lòng vừa giúp cho M. Hưng làm trên phận sự. Bổn báo xin cảm ơn trước.

ĐUỐC NHÀ-NAM
LA TRIBUNE INDOCHINOISE

Dưỡng huyết điều kinh hoàn

Là thứ thứ thuốc chủ trị bịnh các bà các cô mãn huyết, xấu, đường kinh không điều, thường đau bụng, hoặc sanh đẻ rồi không giữ huyết, đường kinh bế tắc, sanh ra nhiều chứng bịnh lặt vặt, như đêm ngủ không được, mỏi mệt khó chịu lưng đau ê ẩm nhức, ăn uống chậm tiêu, tay chơn lạnh buốt, trong mình nóng nẩy huyết trắng ra nhiều có khi làm bằng rất nguy hiểm.

Vậy quí bà quí cô trong lúc có đau mấy chứng bịnh kể trên đây, nhớ mua DƯỠNG HUYẾT ĐIỀU KINH HOÀN hiệu ĐỨC-TRỌNG mà uống sẽ thấy các chứng bịnh thuyên giảm. Mỗi hộp 0p.80 uống được 6 ngày.

Nhà thuốc số 353 đường Cây-Mai gần đồn Cây Mai) Cholon. Đã bán Nguyễn-thị-Kinh và khắp các nơi.

67 NĂM DANH TIẾNG

THUỐC HO THẦN HIỆU

Nhà thuốc ÍCH-NGƯƠN-ĐƯỜNG khai sáng từ năm 1868 đến nay, chuyên môn về nghề thuốc đã 3 đời rồi, rất nên hiệu nghiệm, đáng cam đoan.

Thứ thuốc ho nầy, trị đã các chứng ho, hoặc ho lâu, mới ho, ho lao, ho tổn, ho có đàm, ho không đàm, cùng là khạc ra máu, đờm bà ho sẳng hụi, hoặc ho gió, bắt ngửa cổ mà ho, ho tức rang cả ngực, dầu có ho dữ dằn thế mấy, uống nội trong 1 hộp thì thấy hiệu nghiệm chẳng sai, không có thứ nào bì kịp, nếu quí vị chưa có dùng đâu xin dùng thử, mới biết công hiệu cấp kỳ.

MỖI HỘP 10 HƯỜN GIÁ — 1$40

Còn như quí vị ruồi có bịnh chi, uống nhiều thuốc mà không lành, xin đến tại tiệm coi mạch, hoặc ở xa hãy viết thư kể rõ chứng bịnh, bổn dường sẵn lòng hồi âm, mới khỏi lo tiền hết tật còn, thuốc của bổn dường vì có kẻ làm giả gởi bán khắp lục châu, Bổn-dường tiếm hắt chưa ra, nếu quí vị muốn mua thuốc chi, xin viết thư gởi đến Bổn-dường sẽ gởi cách lãnh hóa giao ngân mới khỏi lầm thứ giả.

ICH - NGUƠN - ĐƯỜNG
Số, rue Paul Blanchy prolongée
PHUNHUÂN — SAIGON

Thuốc bổ trái tim của nhà thuốc Đầu-rồng Mytho bào-chế

Y-sĩ Hồ minh-Khải

ĐẠI-BỔ NHỨT ĐIỂM CHƠN DƯƠNG HOÀN

Hoàn thuốc Đại-bổ nầy bổ về trái tim hoặc vì rầu não mà ăn ngủ không đặng, càng người tinh thần mưa không đắt chí, huyết trái tim lưng thì hay xảy xẩm chóng mặt. Hoặc vì trái tim nhỏ mạnh tức ngực hay mệt, hơi lao mệt thở không thông. Chẳng những trị vì trái tim, còn trị đến các chứng bịnh lao hoặc ác lưng hay lẫng trí, cùng nói nhiều hao hơi, tổn là phổi, hoặc đi nhiều động gân, hoặc ngồi nhiều lao nhọt, tổn bao tử, hoặc vì người tỉ bẩm tiên thiên, thận thì thiếu khí huyết, hoặc vì phòng dục quá độ, tinh thần khô khan hoặc vì rượu thái quá mà tổn nơi thận sắc. Các việc người lao tổn quá sức lực, nên nó làm cho hay mệt, ăn ngủ không đặng ; phải mau nhớ hoàn thuốc Đại-bổ nầy mà dùng, trong 1 hoàn thì 10 phần giảm đặng 6 phần lao tổn và thêm khoẻ, lại ăn ngủ thông thả, nếu uống thêm rất đại bổ trong mình, khí sắc thanh tươi. Còn bịnh nặng chỉ uống chừng nửa hộp thì thấy kiến hiệu. Hoàn thuốc được mạnh mẽ là nhờ những vị sao lương, như ngô-du, thỏ mộc sâm, tô-chân qui, bắc lộc nhung, thiên sanh, bạch trực, lại với các món thuốc thổ-sáng xứ Annam miếng nát sông-Hương. Chỉ nó bào-chế ra hợp xứ Việt-Nam mình lắm. Nên đờn ông, đờn bà người lao tổn cách nào uống nó cũng đều công hiệu hết.

Xin nhớ dùng thứ thuốc nầy danh tiếng rất lâu rồi.

Hộp lớn 2$00 Hộp nhỏ 1$00

Tổng đại-lý phát hành :

NGUYỄN-THỊ-KINH
(Saigon)

Có trử bán khắp cả Nam - kỳ và Cao-miên.

LAO TÂM LAO LỰC

Huyết kém, thần suy, tinh thần yếu, lỗ tai lùng bùng, ăn ngủ không được, thường đau lưng mỏi mệt, ông già bà cả và nam nữ thanh - niên, nhớ uống ĐẠI BỔ THẦN-LỰC-HOÀN, hiệu ĐỨC-TRỌNG, sẽ làm bổ thận ăn ngủ được nhiều.

Một hộp 0p.80, uống được năm ngày.

THUỐC ĐAU RUỘT

Trị đau bao tử, ruột, đau bụng lâu năm, no hơi ăn không tiêu, thường tức ngực chảy nước dãi, rất công hiệu. Một gói 0p.60.

DẦU CÙ - LÀ

Trị bá chứng rất linh nghiệm mùi thơm dịu, xức CÙ-LÀ ĐỨC-TRỌNG, so sánh với các thứ CÙ-LÀ, sẽ tỏ ý khác xa nhiều.

Một ve 0p.10

THUỐC BAN và NÓNG LẠNH

Trị các chứng bịnh ban, nóng rét rất công hiệu. Một gói 0p.10

THUỐC TRẺ KHÍ

Trị đau tức thân hay bồn chồn đa dưới và cả bên ngoại thận đều sưng làm hạ nan, đi đứng không được, nặng trần khó chịu.

Một ve 0p.40

Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG số 353 đường Cây-Mai (gần Đồn Cây Mai) Cholon.

Đã bán Nguyễn-thị-kinh, Saigon; Huỳnh-Trí, Nam-vian và các nhà lại-lý ở Lục-tỉnh.

SAIGON

Đồng bào lưu ý.

Nhơn dịp *Kỷ-niệm Đệ ngũ châu niên của nhà thuốc NAM-PHƯƠNG hiệu CON CỌP. Tiệm thuốc bắc của lương y Annam*, ngày trước ở chợ Bà-chiểu Giadinh, nay đã dời về Saigon, 166 rue Colonel Boudonnet (ngang gare xe lửa Mytho).

Nhà thuốc và lương-y NAM-PHƯƠNG có định hi-sanh quyền-lợi, trực-tiếp coi mạch trị bịnh, hốt thuốc, bán thuốc có đại giảm giá một hạng kỳ 6 tháng kể từ tháng Mai 1935, để cứu giúp đồng bào những bịnh nặng, những bịnh hư tổn đau trầm trệ khó trị, những bịnh nhà nghèo, một cách đặc biệt phương tiện, xưa nay chưa từng có,

THỨ BẢY VÀ CHÚA NHỰT

Mỗi tuần lễ có hai ngày đặc biệt *thứ bảy* và *chúa nhựt* (tous les Samedi et Dimanche), lương-y NAM-PHƯƠNG trực tiếp bán thuốc trị bịnh phong tình, lậu, tim la, bịnh di-tinh, bịnh bạch đái và bịnh đau tử-cung, theo cách cứu giúp hạ giá đặc biệt. Hãy thử-lý tại nhà thuốc chánh ở Saigon.

LỤC - TỈNH

CAO - MIÊN và TRUNG - KỲ

Lời trần trọng thiết thực chơn - thành

KÍNH-CÁO ĐỒNG-BÀO

Năm 1932-33, Nhà thuốc NAM-PHƯƠNG còn ở Giadinh, việc buôn bán thuốc NAM-PHƯƠNG phổ thông khắp nơi, xe thuốc NAM-PHƯƠNG thường thường mỗi tháng đều có chạy đem thuốc cho các nhà Đại-lý, khắp Lục-tỉnh và Cao-miên có 400 chỗ Đại-lý, khi ấy thân-chủ đồng bào tin dùng thuốc NAM-PHƯƠNG chiếm đại đa số khắp nơi. Chẳng may, viên Compradore của Nhà thuốc năm đó làm việc thất phát đại sự, nên nhà thuốc phải tạm đình việc đi buôn bán Lục-tỉnh khá lâu. Một cái bằng cớ: giữa lúc ấy, hiệu thuốc ĐÔNG-PHƯƠNG ra đời tại Cầnthơ, nhất thạnh các thứ thuốc của bổn hiệu NAM-PHƯƠNG, bà con ở hậu giang được biết rõ lắm. Thương hại, hiệu Đông-Phương ra chào đời trong vòng một năm, chưa giáp một tuổi thì đã bị khánh-kiệt. Vậy không cần nhắc lại nhiều lời làm chi !

Cũng trong lúc ấy bổn hiệu NAM-PHƯƠNG vừa lo chấn chỉnh tu bổ nghệ nghiệp, vừa toán tự thiệt hành mở mang đại cuộc theo chương trình đã dự định từ trước. *Tới tháng tám năm 1934 thì bổn đường dời ra Saigon.*

Ở Giadinh, Saigon nơi thị-tứ đô-hội, từ cử chỉ tới việc thiệt hành của bổn-đường được danh tiếng chơn thành thiết thực trước chỗ mắt thấy tai nghe của đồng bào các hạng các giới, bổn đường không tự phô khoe.

Xe thuốc NAM-PHƯƠNG sắp đi

LỤC - TỈNH CAO - MIÊN và TRUNG - KỲ

Cần-dùng nhiều thuốc Đại-lý xô tư-cách ở khắp nơi để cùng chung lo thiệt hành một cái chương trình vừa buôn bán vừa khảo cứu mở mang y nghiệp, vừa cứu bịnh giúp đời.

Ngài nào muốn làm Đại-lý thuốc NAM-PHƯƠNG, nên gởi thơ cho nhà thuốc biết để sắp đặt cho xe thuốc đến viếng và trực tiếp thương lượng việc buôn bán.

THUỐC TRỊ BỊNH CON MẮT CHO KHỎNG

Xe thuốc NAM-PHƯƠNG có đem theo một thứ thuốc nhỏ con mắt cho không, trị con mắt đau, nhặm, bét mắt, ngứa đỏ, xôn, nhứt, có mây, có cườm, lỏ, chảy nước mắt sống v. v.... Bịnh nặng, có thuốc uống. Thuốc chuyên môn kinh nghiệm đã cứu được nhiều người rồi, danh tiếng tại Saigon Cholon. Đồng bào ở lục-tỉnh, Trung-kỳ, Cao-miên, ai đau con mắt nên viết thơ cho nhà thuốc biết chỗ ở, phương tiện xe thuốc sẽ đem thuốc tới cho, hoặc sắp đặt cách phát thuốc cho lại các Đại-lý ở gần người bịnh.

Giá lúa tại Cholon

NGÀY 7 JUIN 1935

LÚA

(Mỗi tạ 68 kilos)

Gocong	1.95	Omon	1.77
Bentre-Ba	1.90	Cairang	1.77
Bentre	1.85	Thu-Not	1.77
Mythe-Tânan	1.82	Longxuyên	1.77
Cai Lay	1.80	Châudoc-Blanc	1.50
Cai Be	1.80	— Rouge	1.40
Vinhlong	1.80	Tânchau	1.40
Bakê	1.82	Sadec-Blanc	1.45
Can Chon, Cang-Long	1.82	— Rouge	1.40
Travinh	1.82	CAOMÊN	
Baixau	1.85	Battambang	1.27
Giacliêng	1.85	Banam	
Rachgia	1.90	Soairiêng	
Phuoc-Long	2.90	Lan do	1.40

GẠO

(Mỗi tạ 50 kilos)

Gao N° 1	25%		2.75
Gạo N° 2	40%		2.62
Tấm	1-2		2.10
Tấm	3-4		1.90
Cám trắng			0.85
Cám lức			0.55
Bao lúa ve			16.00
Bao gạo			20.50

Giá đó mỗi trăm kilo ở Cholon. Từ tới

TAU TỚI

Ở Pháp lại

Le Linois 7 Juin
Le Kergnelen 7 Juin
L'Aramis 9 juin

Bắc và Trung-kỳ về

Claude Chappe 7 Juin
Le Compiègne 10 juin

Tàu và Nhựt về

Le d'Artagnan 7 Juin
Le Yangtsé 18 Juin

Singapore về

Le G. G. Merlin 13 juin

TAU ĐI

Qua Pháp

Le d'Artagnan 9 Juin
Le Compiègne 12 Juin
Le Yangtsé 21 Juin

Ra Bắc và Trung-kỳ

Le Claude Chappe 10 Juin
Le Kergnelen 9 Juin
Le Linois 10 Juin

Qua Tàu và Nhựt

Le Aramis 11 Juin

Qua Singapore

Merlin Juin
Vollenhoven 8 Juin

Từ ngày 1er Mai 1935

DOCTEUR

NGUYỄN-VĂN-NHÃ

Mở phòng khám bịnh tại **172 đường d'ESPAGNE**

(*Sau chợ Bến-Thành, trên lầu*)

SAIGON

CHÁNH - PHỦ ĐÔNG - PHÁP

CUỘC XỔ SỐ ĐONG-PHÁP

600.000 vé 1$

300.000$ cho các số trúng

BẢN KÊ CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng	100.000$
1 số trúng	50.000
1 số trúng	20.000
5 số trúng	10.000
20 số trúng	1.000
40 số trúng	500
100 số trúng	100
1.200 số trúng	25

Một dịp làm giàu hiếm có !

Chớ nên bỏ qua !

Ngày xổ số : 31 JUILLET 1935

MỘT VIỆC MỚI LẠ : Mời qui vị đến xem Tại đại-lý Bonard số 122-124 (ngang nhà thương thí SAIGON) — Tél. 388

MỚI KHAI TRƯƠNG MỘT NHÀ THUỐC TÂY LỚN

Grande Pharmacie de Saigon

NGUYỄN-VĂN-CAO DOCTEUR EN PHARMACIE — Nhứt hạng Bào-chế sư, Y-khoa bác-sĩ

Mời qui vị đến xem cách sắp đặt hoàn-toàn theo kiểu mấy nhà bào-chế kim-thời bên Paris. Bản đủ các thứ thuốc Tây và ngoại-quốc. Mới kỳ từ ở Pháp sang đều có thuốc mới lại.

LỜI DẶN CẨN KÍP VÀ HỮU ÍCH — Sau khi quí vị ra khỏi phòng khám mạch của chư-vị Lương-y, Bác-sĩ xin mời đến tiệm tôi bổ thuốc, chúng quí vị đặng vui lòng và vừa ý.— Có bán cách lãnh-hóa giao-ngân, cách gởi nhựm lẻ nội trong ngày đặng thơ.

TIÊU-T-HUYẾT Đ.N.N. Số

CHƯƠNG THỨ NHỨT

I

Cô tìm kiếm hết sức không ra một người có thể thay thế cho cô. Chán cũng biết, cha mẹ cô đã qua đời hết, và cô không còn bà con thân thuộc nữa rồi. Thấy chán cô một người con gái có chồng trên Saigon, người ăn xin sao có sự con nhỏ lọt vô tay đông... Nói đến đó cô ngưng, nhắm mắt thở mạnh một chập, đoạn tiếp:

— Nếu bây nhiêu đó cháu đã biết cô trông mông nhờ cháu việc gì. Cháu hãy lánh ở coi chừng coi đổi ở giùm con nhỏ, cháu phải ở bên cạnh nó luôn, cũng như mẹ nó vậy...

Nhà - Lượng được cô thông phủ thác một việc quan hệ như vậy, coi mòi anh ta cảm-động, vui lòng và lấy làm vinh hạnh vô cùng. Anh ta chưa kịp thốt lời chi, cô thông lại nói:

— Cô biết cô cậy cháu giúp việc ấy là việc khó khăn, nặng nề quá, cô không biết cháu có đủ sức lo kham hay không. Nhưng cô gần chết, cô sợ không đủ ngày giờ liệu định kén chọn ai khá hơn cháu và cô chưa xét đến chỗ khó khăn đó là bao. Nhưng nếu trên khiến cô biết tin cậy cháu thì trời sẽ giúp thế lực cho cháu đi đến nơi đến chỗ.

Nhà Lượng mừng lắm, đứng dậy nói.

— Thưa cô, nếu cô phú thác cho cháu một phần việc như vầy thì cháu mới vui sống. Cô tưởng đến cháu, tin cậy cháu, thiệt cô tử tế vô cùng. Đến mấy ngày cuối cùng của cô, cô cũng còn thì ân, bố đức.

— Khoan, cháu hãy ngồi xuống nghe cô nói hết đã. Cháu cũng biết, cha mẹ cô mãn phần, để gia tài lại cho cô không ít, mà vì cô thấy nhơn tình bạc bẻo, thế sự gay go, cô không kể gì đến tiền tài, cứ nhắm mắt để mặc sức thầy cháu ăn xài tiêu phá. Giờ cô cũng không biết chắc của cải còn hay hết. Hết thì cô phần chắc. Còn, con ăn ; bể!, con nhịn. Vậy thì con Hoa sẽ nghèo.

Lượng nói :

— Cô chớ lo chó đó. Có ta thì có trời. Trời sẽ giúp cho cháu.

Cô thông đã mỏi hơi, thở càng lâu càng mạnh, cái đầu ngoẻo một bên, rồi rán nói thêm :

— Bây giờ cô an tâm rồi đa. Cháu rán chăm nom giùm con nhỏ, rán bảo trợ nó, vạch đường ngay nẻo thẳng cho nó đi, vẹt giùm gai chông, nguy hiểm cho nó. Ở bên cạnh nó thường chừng nào, tốt chừng nầy, tập cho nó biết chuộng danh dự, ghét tà-gian. Chừng nó lớn lên kiếm người xứng đáng gả nó cho yên nơi yên chỗ.

Chừng đó thì chức vụ cháu trọn vẹn đó. Cháu phải biết, làm thân con gái có chồng vô hạnh thì khổ tâm không biết ngần nào. Phải có đủ nghị lực để trì chí dẫn lòng cho lắm mới khỏi sa chơn vào đường quấy. Dầu sao sao, cháu cũng chớ nên bỏ nó nghe.

— Dạ,

— Cháu lãnh hay không ?

— Thưa cháu xin thề...

— Thôi thề thốt làm chi. Có biết bụng cháu rồi mà.

Cô nhắm mắt một chập, nghỉ mệt, rồi lại nói :

— Khó khăn lắm cháu ôi. Có biết khó lắm. Nhưng mà trời không phụ người có lòng tốt. Nếu may ra trời sẽ giúp cháu như lời cháu nói hôi nầy, thì có lẽ con Hoa hữu phước hơn cô.

Đêm càng khuya càng êm lặng, tiếng tic tắc đồng hồ treo ngoài phòng khách nghe rõ ràng. Ngoài cửa sổ, gió thổi lá cây khua xao xác. Bóng cô tiếng giày tây nện trên gạch cộp cộp, kẻ tiếng dân ông kêu con Tiêm mở cửa ơm sớm.

Nhà Lượng ngó cô thông, đứng dậy, nói :

— Thầy về

— Cháu đi ăn cơm rồi nghỉ đi, bữa khác sẽ nói chuyện nữa.

Lượng vừa ra phòng thì thầy thông bước vô. Chỉ vô nhà đi vô một lượt với thầy đứng tại cửa phòng trông vào.

Cả hai nhìn cô thông, lộ vẻ sợ sệt...

II

Hai giờ khuya đêm lạy, cô thông đã hơi. Đau đớn thay !

Lượng chưa kịp nghe hết tâm sự riêng của cô, như lời cô đã nói thì cô đã lìa trần.

Riêng phần chúng tôi là kẻ chép truyện nầy đã biết rõ gia sự thầy thông Trần-hạo-Nhiên, chúng tôi không phép không thuật lại.

Vợ thầy thông Hạo-Nhiên là cô Phan-thị-Hạnh, con gái ông Đức thông-phán ty hình chánh ở Mỹtho. Ông phán làm việc nhà nước ngoài ba mươi năm, khi về hưu sự nghiệp có vài muốn. Cô Hạnh là con một.

Cô có học ở trường đầm lớp nhứt, người đẹp, thông minh, lòng ngay, tánh thiệt. Vừa đến tuổi biết suy nghiệm việc đời, cô lớp chỉ phải giữ tánh thành thiệt, cứng cỏi, dầu gặp chương ngại khó khăn thế nầy cũng không đổi dời.

Còn nữa

0,8 00, mất gọi 20 điếu

Hiện nay bên Huế - kỳ rất thạnh hành thứ thuốc mùi Bạc-Hà nầy, người ta ưa hút lắm. Vì nó hay tiêu thứ, mát cuốn họng, khử phong, trừ đàm, tỉnh não. Bổn công - ty mới chế ra mà đã nhiều người dùng lắm. Xin quí vị nên hút thử sẽ biết là một thứ thuốc hút rất ngon, rất quí giá. Trong những xứ nóng nực, nên thường dùng thuốc điếu nầy.

Compagnie Coloniale des Tabacs

Chúc ông bà sống lâu thêm tuổi

Nhọn thân con người lấy tinh huyết làm gốc.

Nếu khí huyết suy hàm thì các bịnh đều sanh.

Nên tôi chế riêng hoàn thuốc nầy tên là DIỆN LINH ÍCH THỌ HOÀN dùng Cao-lộc-nhung, Bảo-tiên-Hoàng. Vì quá, đặt bổ khí huyết để hiến cho những người già yếu, tuổi cao tóc bạc, khí huyết suy kém, tỳ vị yếu, ăn ngủ ít, trong mình mệt nhọc, thường DIỆN LINH ÍCH THỌ HOÀN các bịnh đều hết, tỉ tai, sáng mắt, sống lâu thêm tuổi.

Hoặc người lao tâm lao lực thái quá, lo tính bằng trí não nhiều ngày, lao lực vì lao động nhiều ngày, sanh ra các bịnh lao tổn, lao thương, ngũ tạng lục phủ suy kém, trong mình bần thần mệt mỏi, ăn ngủ ít, xây xẩm mày mặt, mờ mắt, ù tai, trường phụng DIỆN LINH ÍCH THỌ HOÀN các bịnh đều hết.

Hoặc người ho tiễn, ho phong, ho đàm lâu năm chầy tháng, ăn ngủ không định, đêm khó nơi cổ, hơi thở mệt nhọc, trường phụng DIỆN LINH ÍCH THỌ HOÀN các bịnh đều hết, còn bịnh ho lao không hết, song cũng có thể thuyên giảm đặng nhiều.

Người hễ khí huyết suy hàm mạnh ra trúng phong, trúng đàm, trúng ác, khi không xây xẩm mày mặt ngã té, đàm kéo nơi cổ, tay chưng rung giựt, uống 1 hoàn DIỆN LINH ÍCH THỌ tỉnh lại liền, trường phục luôn, bịnh hết đó.

Hoặc người đau đây đưa lâu ngày mới mạnh, ngươi khí hư nhược, tỳ vị yếu, ăn uống không tiêu no hơi sinh ruột, hay đổ mồ hôi đêm, tay chưng rung lạnh, bần thần mệt nhọc, da mặt mét vàng, hình vóc gầy ốm, trường phục DIỆN LINH ÍCH THỌ HOÀN các bịnh đều hết hết bổ sức lực.

Sự công hiệu của hoàn DIỆN LINH ÍCH THỌ không thể bỏ miễn quí vị dùng rồi mới thấy rõ.

Giá hộp lớn 5 hoàn 0p.50. Giá hộp nhỏ 2 hoàn 0p.30.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG
Thudaumot (Namky)

Caomên, Lào tìm nhà đại lý bán thuốc Annam đều

Hãy hỏi xin nơi bổn-hiệu

hoặc

nơi các nhà đại-lý của bổn-hiệu

Sách thuốc mới năm 1935

THỌ THẾ BỬU PHIẾT

(In theo thế niên - lịch)

Rất hữu ích cho gia-đình

lại

đặng dự một cuộc đồ rất vui

Nếu may sẽ đặng tặng thưởng

Nhà thuốc Thiên-hòa-Đường Cholon

Giá bạc cũ

Giá bạc cũ đổi tại nhà băng Đông-Pháp trong ngày 7-6-35 vẫn là 0p.80. Có thể đem đổi tại nhà băng Đông Pháp hay tại nhà băng Pháp Hoa.

Một tin đáng mừng

cho nghề thuốc Bắc ở xứ ta

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN ở Phanthiết, gởi cho chúng tôi hay đến ngày 6-6-35 lễ mô chi nghánh tại đường đ Espagne, số 222, gần rạp hát bóng « Cinéma-Modern », là chỗ đô hội đông đảo nhứt tại châu-thành Saigon, và đến bữa 9-6-35 mở luôn tại Bacliêu một chi nghánh nữa gần bến xe hơi. Số ở nhà thuốc ÔNG - TIÊN mở thêm mấy chi nghánh trên đây, là coi các nơi bán chạy rất mạnh mẽ, thế cho tiện bề giao-thiệp cùng các nhà đại-lý. Chúng tôi thấy công cuộc làm rất hằng hỏi, cách sắp đặt tự trong tới ngoài chưa thấy nhà thuốc nào đã làm đông, mấy chi nghánh trên đây sẽ dùng máy truyền thinh mà cổ-động và giới-thiệu các thứ thuốc hiệu ÔNG TIÊN và nhà thuốc định trong một tháng ở các chi nghánh đó sẽ vừa bán vừa lãng thêm các thứ thuốc hiệu ÔNG TIÊN, để đền đáp các thân chủ đã có lòng vừa giúp cho nhà thuốc từ bấy lâu nay.

Theo trước mắt chúng tôi thấy nhà thuốc Annam như nhà thuốc ÔNG-TIÊN mà phát đạt là làng đáng là nhờ các thứ thuốc hết sức công-hiệu mà nhứt là thuốc Phong-Tinh và Hạch-đầu-ha lại hay hơn nữa, dầu đến cũng nghe danh tiếng lẫy lừng.

Thật chúng tôi hết sức mừng cho nghề y-dược nước mình tấn tới bực nầy và xin giới thiệu cho độc-giả biết mà dùng cho khỏi lầm lạc, tiền hết tốt công vì chúng tôi biết nhà thuốc ÔNG-TIÊN bào-chế thuốc dưới quyền chứng nhận của Chánh-phủ Pháp, lại đáng Đức Đại-Nam Hoàng Đế phê cấp bằng tài năng thi đọc giả biết chắc các thứ thuốc ấy hiệu nghiệm cách nào.

NGUYỄN SÂN SUNG.

LENTHERIC

là hiệu dầu thơm thượng hạng

có đủ:

Son thoa môi hạng nhứt

Phấn dồi mặt

ORKIDIA

Nước thơm đủ thứ

Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN

— Diplômé de médecine coloniale
— Diplômé en Dermato-pénérologie à l'hôpital Saint Louis de Paris.
— Ancien externe de stomatologie.

đường Colonel Grimaud, số 32, SAIGON (sau gare xe điện Cuniac)

Giờ khán bịnh: Sớm mai: 7h tới 9h; Chiều: 4h — 7h

Đá banh

TẠI SÂN T.C.T.T.A. (C.I A.)

4 giờ 1/2 chiều Chúa-Nhựt 9 Juin nầy, hai hội J. COMTE và NGÔI-SAO GIADINH sẽ đá khai trương sân C.I.A. ở đường Mayer.

Trận nầy đá 1 giờ rưỡi đồng hồ, mỗi mi-temps 45 phút.

Đá khai trương nên ban Tổ chức có mời đủ mấy ông tai mắt ở Saigon đến dự kiến.

Khán đài (tribune) khúc giữa sẽ treo bông kết tuội để rước quí ông đó.

Muốn cho mỗi người đều có thể đến xem được nên ban Tổ chức định tiền vô cửa thật nhẹ, Op.20 và Op.50 mà thôi.

Op.20 phía giảng không lợp.

Op.50 Phía giảng có lợp.

Hai hội sẽ sắp chiến tướng ra như sau đây:

JEAN COMTE

Goal: An.

Arrières: Lòng, Minh.

Demis: Bước, Ségalen, Tánh.

Avants: Guichard, Bông, Tốt, Cảm Xuí, Đâu.

ETOILE DE GIADINH

Goal: Tinh.

Arrières: Thơ, Duyên.

Demis: Sĩ, Lâm: Thơm.

Avants: Quang, Lâm, Ngô, Đốc Utch.

Anh em ham mộ đá banh, nên kéo rốc lên sân C I A xem trận Jean Comte, Etoile de Giadinh khai trương.

∴

Chúa nhựt 9 Juin 1935

Tại sân thể thao Stade Renault Cholon.

3 giờ rưỡi Etoile du Sud đấu với Lucia.

4 giờ rưỡi C. A. Cholon đấu với Victoria.

Văn tắt

Trong khi chiếc tàu « Kerguelin » vừa cập bến, ông tân hội-đồng quản hạt Trần-trinh-Huy cỡi chiếc máy bay của ông bay qua liệng lại ở bến tàu để cháo mừng ông Bùi-quang-Chiêu.

∴

Phóng viên của báo C. L. có đến bến tàu xem cuộc tiếp rước và coi bộ của ta có vẻ buồn rầu hổ thẹn hay lại có tánh khiếp-nhược sợ sệt nên coi « bộ mặt » thảm thương lắm.

∴

Cậu phóng-viên ấy không ai lạ hơn là cậu « cua-rơ » A. T. đã vâng lịnh ông Faget dàng lối văn thất-giáo mà cầm-hoạ độc-giả C.L.

∴

Trong số báo hôm qua, C. L. « hô-hoán » rằng quí ông Lang, Long, Của đều ngành mặt với cuộc đón rước ông Bùi mà sự thật hôm qua chính ba ông ấy đều có mặt tại bến tàu và chính ông Lang đã cùng ngồi chung chiếc xe hơi với ông Bùi. Như vậy là C. L. chỉ biết « nói láo » ăn tiền đó chớ gì.

∴

Ông Faget nỡ nào lại xui giục bọn Trần-thiện-Quí đặt chuyện « nói láo » để bôi bác cho dân Annam sao? Nếu vậy thì ông cũng như lối văn bỉ-hiểm của Trần-thiện-Quí vậy.

∴

Bên Ý cũng mới xảy ra nạn động đất, trận động đất nầy làm rung động lan các đô thành như Romagna, Venise Fanza, Bologna Ferrara, Forli và Verona.

May sao không có thệt mạng ai.

∴

Cuộc đàm phán Đức-Anh vẫn giữ bí-mật.

Mục-đích của cuộc đàm-phán nầy là : tôp « bớt cái may hải-quân của Đức để tránh khỏi sự lôi thôi ở hội-nghị hải-quân sau nầy.

Một tay anh chị ghê gớm

Ở quận Bầu-Tiêng bây giờ có một tay anh chị tên là Ng-v-Ph., một người chủ xe hơi đò, vẫn là một mối lo sợ của nhơn dân. Dưới tay của Ph. có hai tướng cạnh là L. và M.

Nhờ đó mà Ph. mở sòng cờ bạc chui tự do, chẳng ai dám hỏi đến.

Nhà chuyên trách ở Bầu Tiêng nên lưu ý đến mối hại nầy và bài trừ cho nhơn dân nhờ.

CÓ ĐỊNH Ý
CÓ THIỆT-HÀNH
CÓ KẾT-QUẢ

Mỗi một con đường mới trong y-nghệ Đông-Phương là định-ý cần nhờ thuốc ĐẠI-ĐỒNG ở 96, đường Pellerin Saigon. Định-ý được phải thiệt-hành được, thiệt-hành được, có người theo là định ý đạt được... tay mới đạt được trong mươi một.

Như: Tùy thời-tiết Đại-Đồng phát-hành thuốc

PHONG-NGỨA

Công hiệu có thì được ứng-dụng ngay. Thế nên sở thân chủ tiêu thụ càng ngày càng gia tăng tốt đực các nhà thuốc khác thì nhau phát hành thuốc « Phong Ngứa » vậy. Đại-Đồng lấy làm hân hạnh mà giới - thiệu thuốc Phong Ngứa Đại-Đồng và thuốc Phong Ngứa của các đồng nghiệp đã phát hành cho quí thân chủ.

NHÀ THUỐC ĐẠI-ĐỒNG
96 Pellerin Saigon

Cuộc tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu

(*Tiếp theo trương nhứt*)

«Những công việc ấy tôi chỉ có thể tỏ bày một cách tổng quát mà thôi.

«Trong hội nghị kinh tế thuộc địa có nhiều ủy ban mà có ủy ban làm cái phúc bầm đến 200 trương, coi vậy đủ biết công việc của hội nghị nó nhiều là thế nào.

«Tôi chỉ có thể cho quí ngài biết những cái kết quả đã thành tựu,— chớ không phải đã thực hiện,— của hội nghị. Trước hết tôi đã tỏ bày hết những tình nguy cảnh khổ của xứ ta, những sự nhu cầu nguyện vọng của dân ta với Chánh phủ Thượng quốc.

«Tôi có thể nói lớn lên rằng: từ nay về sau cái vận mạng của chúng ta nó vẫn nằm trong tay chúng ta, và những sự mong mỏi ước ao của chúng ta đều được Chánh quốc xét đến hết.

«Cái kết quả thứ nhứt là cái ban hạn chế hàng hóa Đông dương đã được đánh đổ rồi. Từ đây Đông dương và Pháp quốc vẫn được bình đẳng nhau một cách tuyệt đối và nền kinh tế Đông dương vẫn nằm trong bộ máy kinh tế của Chánh quốc, nghĩa là các thứ hàng hóa Đông dương gởi qua bán bên Chánh quốc vẫn coi như món nội hóa của người Pháp, và các nhà sản xuất bên Pháp không đỡ kỵ nổ nữa, cũng như hàng hóa Pháp gởi qua Đông dương bán thong thả vậy.

Đại biểu Việt Nam ở Chánh Quốc vẫn hết lòng mà làm phận sự.

Bây giờ cần phải có một đoàn đại biểu Việt-Nam thường trực ở bên Pháp để gần gũi luôn luôn với chánh phủ Thượng-quốc mà thay mặt đổi lời cho đồng bào ta.

Đoàn đại biểu nầy cần yếu làm vì phải lo bảo chữa cho đồng bào ta về các phương diện, chỉ như đại biểu ta tại Hội nghị kinh tế thuộc địa chỉ có quyền bàn cãi vấn đề kinh tế mà thôi.

« Vì như vừa rồi học-sanh Pháp tại các trường đại học y khoa lấy chay học sanh ngoại quốc mà trong số ấy họ lại liệt số học sanh Đông Dương nữa. Tôi phải đứng ra can thiệp và đến viếng các ông tổng trưởng để tỏ bày rằng học sanh Đông dương ở Pháp không phải là học sanh ngoại quốc, cho nên học sanh Pháp không nên lấy chay. Sự can thiệp của tôi có kết quả mỹ mãn.

«Quí ngài coi đó đủ biết cái trách nhiệm của người đại biểu Việt-Nam ở bên Chánh quốc phải can thiệp vào mọi việc và phải bình vực cho xứ ta về mọi phương diện mới được.

«Còn tại hội-nghị kinh tế thuộc-địa, có nhiều vấn đề có hại đến xứ ta, tôi phải can thiệp vào mới được, như vấn đề độc quyền tàu bè nghĩa là người ta muốn buộc hễ hàng hoá Đông dương chở qua bán bên Pháp phải giao cho các hãng tàu Pháp chở, nhưng thường tàu ngoại quốc chở rẻ tiền hơn, tôi can thiệp vào nên được đẹp lại một bên.

«Về vấn đề Lúa gạo và Lúa mì, chúng ta nên tin chắc rằng không có hoạ hạn chế gì nữa. Tôi đã đi viếng ông Hollin xin ông cho kéo dài cái thời hạn ban tiền phụ cấp cho số gạo không nhập cảng ở Pháp và bán ở các thị trường khác.

« Đại biểu Annam ta ở tại Hội nghị đã làm đủ mọi phận sự một cách hăn hoi và khiêm tốn.

«Về vấn đề lúa mì và lúa gạo phải có một ban liên hiệp lúa mì và lúa gạo lập tại Paris để hiệp nhau bình vực quyền lợi cho đồi bên. Chúng ta nên tin chắc từ nay những chánh sách nào mà chánh phủ muốn thi hành đều hỏi ý kiến của đại biểu Annam trước.

« Chỉ tiếc một điều là vì sự tổ chức về chánh trị và cai trị của nước Pháp mà những cái kết quả đem đến cho chúng ta không thể nào mau chóng được.

« Hiện nay đã có ban thường trực của hội nghị kinh tế thuộc địa lập tại Paris để lo thi hành những điều đề nghị của hội nghị.

« Cứ do những bài diễn văn của các tay chánh khách đọc trong bữa lâm lễ khánh thành ban ấy thì thế nào Chánh phủ Thượng quốc cũng đem thi hành những chánh sách cần ích cho cuộc phục hưng kinh tế các thuộc địa ».

Nói đến đây ông Bùi bèn kết luận với một giọng nói lớn và hùng hồn như thế nầy; « *Phận sự của chúng ta bây giờ là phải* quên hết những sự ghét ghen nhỏ mọn kia và phải lo hiệp nhau lại để hoạt động mà mưu cuộc hưng thạnh và sự vẻ vang cho xứ Namky nầy».

Nói vừa dứt lời tiếng vỗ tay nổi lên một hồi lâu như pháo nổ, rồi công chúng mới kéo nhau ra về.

Tại nhà hội An-nam

Chiều lại tại nhà hội Annam có bữa tiệc đãi ông Bùi. Số người xin dự tiệc có trên 300 người. Vì phòng đãi tiệc chật, những người xin dông tiền dự tiệc trễ không được ban tổ chức chấp nhận.

Thế mà C. L. đám nói « láo » rằng bữa tiệc nầy không có, vì không ai đóng tiền xin dự hết. Có lẽ ông Faget xúi bọn Trần-thiện-Quí đặt đều nói láo như vậy để nhổi sọ dân Annam chúng tôi đó chăng?

Tại nhà hội hôm nay có cái quang cảnh vui vẻ long trọng vô cùng. Trước bờ lộ một dẫy xe hơi đâu cái nọ khít cái kia. Có đốt đèn ánh sáng chói rực rỡ và có đốt pháo.

Vì phòng đãi tiệc ở tầng dưới chật nên phải phân ra đãi trên tầng lầu nữa.

Có quan Thông đốc đến dự tiệc ông Lê-quang-Liêm có đọc bài diễn văn kể các công khó của ông Bùi trong khi lãnh cái trong trách thay mặt cho xứ Namky ở các hội nghị bên chánh quốc, và đối với các công khó ấy đồng bào ta vẫn mang ơn ông Bùi nhiều lắm.

Quan Thông đốc có đứng dậy nói vẫn tắt mấy lời.

Về bên khách có: quan Thông-đốc Pagès, ông Bùi quang Chiêu, ông Nguyễn văn Vịnh, ông Lê quang Liêm, quí ông De Lachevrotière, Ardin, Chêne, Ng-phan Long, Rivoal, đốc tơ Biaille đốc lý Saigon, Trương văn Bền, Nguyễn tấn Dược, ông Hội-trưởng Phòng Thương mãi Huế kiều ở Cholon là Lưu Cảnh, ông Strieder, Ballous, Lelièvre, Comte, Mariani, Neumann, Guillemet, Lưu văn Lang, Đỗ hữu Trí, Bùi thế Xương, Ng.-v.-Của, Hồ v. Kính v.v..

Số báo mai sẽ thuật rõ bữa tiệc nầy.

Tên du-côn hung-ác bị nhà chuyên trách bắt

Những người cư ngụ trong xóm nhà lá ở đường Nancy thường cái lấy mãi với tên du côn Tiêm, một tên anh chị lên mặt xưng hùng xưng bá tại xóm đó.

Vì có nhiều người đi thưa bọt về những sự ngang ngược phách lối của tên Tiêm, nên nhà chuyên trách đến xét nhà của anh ta, tìm được nhiều món đồ chơi giết người như dao mác và đoản kiếm.

Khi nhà chuyên trách đưa mấy vật ấy ra, thì tên Tiêm khai là nó lượm được ở ngoài buội.

Hiện thời tên du côn Tiêm đã bị nhà chuyên trách bắt nhốt trong khám rồi.

Thế là đỡ bớt một mối lo sợ cho nhơn dân cư ngụ tại đó.

CRÉDIT HYPOTHÉCAIRE DE L'INDOCHINE

(ĐÔNG - DƯƠNG ÁP - BỘ NGÂN - HÀNG)

TRƯỚC KIA LÀ ĐÔNG - DƯƠNG ĐỊA ỐC NGÂN - HÀNG

Công ty nặc - danh vốn 2.000.000 đồng bạc

Do chỉ dụ ngày 6 Septembre 1934 cho phép

HOI-QUAN: 32, Bd. de la Somme -:- SAIGON

Số thương-mãi: SAIGON số 28

Số giây thép nói: 603 — 275 — 126

Đông-dương áp-bộ ngân-hàng đã lại mở cuộc cho vay có thể chưn những bất động sản ở châu-thành

Cho vay được phân ra trả mỗi năm một số tiền góp đồng nhau tính cả tiền lời và tiền vốn, có thể mỗi tháng trả một phần trong 12 phần, hoặc mỗi kỳ ba tháng trả một phần tư, hoặc mỗi kỳ sáu tháng trả phần nửa.

Hạn cho vay lâu lắm là từ 10 năm tới 15 năm.

MUỐN HỎI ĐIỀU CHI XIN HÃY DO CÁC ĐẠI-LÝ CỦA HÃNG

SAIGON: 32, Boulevard de la Somme

PNOM-PENH: 14, Boulevard Doudart de Lagrée

IMP. THANH-MẬU 5-7 Rue de Reims Saigon — Le Gérant NGUYỄN-VĂN-SÂM